

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

08/2022

Những linh hồn tín thác vô hạn sẽ là nguồn an ủi lớn lao cho Ta, bởi vì Ta trao đổ tất cả những báu tàng của Ta cho họ (NK 1578).

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

LÁ THƯ LINH HƯỚNG THÁNG 08/2022

LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng

Tình hình thế giới xem ra vẫn đang bất ổn. Nhiều khi bất ổn là do có cái nhìn khác nhau về một sự kiện, một vấn đề nào đó. Những bất ổn trong gia đình đôi khi do có sự bất đồng ý kiến về một chuyện bình thường nhưng lại gây xung đột lớn. Thí dụ người cha thì muốn cho con đi học trường A, người mẹ lại muốn cho con đi học trường B. Cả hai đều có những lý do để bảo vệ ý muốn của mình. Đôi khi ý kiến đó được bảo vệ mạnh đến nỗi gây xung đột giữa hai người. Và đôi khi những xung đột đó lại kéo theo những xung đột khác nhỏ hơn về cách ăn mặc chẳng hạn. Nếu cả hai không cố tìm cách đối thoại nhưng chỉ tìm cách áp đặt tư tưởng của mình cho người khác thì tình hình sẽ đi đến bế tắc, sự đổ vỡ khó tránh khỏi.

Tình hình thế giới hiện nay có vẻ cũng như vậy. Bên nước Nga thì quyết đi đến cùng trong chiến dịch quân sự và có vẻ muốn chiếm các tỉnh phía đông Ukraine và vùng Crimée. Trong khi đó bên Ukraine thì cho rằng mình phải bảo vệ đất nước chống quân xâm lược Nga. Kết quả là chiến tranh kéo dài gần 5 tháng và có khả năng kéo dài lâu hơn. Hậu quả là cả thế giới chia làm nhiều phe. Có phe thì ủng hộ nước Nga, có phe thì ủng hộ nước Ukraine, có phe thì cố gắng giữ thái độ trung lập. Thế nhưng dù theo phe nào thì cũng bị ảnh hưởng về kinh tế: chuỗi cung ứng toàn cầu bị ảnh hưởng, giá năng lượng tăng cao, ...

Hình như thảm họa xảy ra đó là vì chúng ta không thể đối thoại với nhau, lập trường hai bên không thể có sự nhượng bộ nhau và người ta chỉ trông vào kết quả chiến thắng trong cuộc chiến tranh. Chiến tranh thì nhà tan cửa nát, người chết. Hậu quả sau chiến tranh là người ta phải tốn rất nhiều tiền để xây dựng lại. Đó là về của cải vật chất còn về tinh thần thì chắc khó hơn. Sự hận thù có thể còn kéo dài nhiều chục năm sau đó. Lịch sử chứng minh điều đó. Phải chăng con người ta bị khổ vì không biết đối thoại, nhân nhượng nhau, không biết tỏ lòng thương xót trước những nỗi khổ của người khác. Phải chăng con người đau khổ vì không biết học nơi Chúa, khi Chúa tỏ tình thương xót với con người, những con người tội lỗi, gian ác. Vì thế, xin Chúa giúp chúng ta biết chạy đến nương nhờ nơi Lòng Thương Xót của Chúa và khi nhận được Lòng Thương Xót của Chúa thì cũng biết tỏ ra lòng thương xót với người khác.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT XIX THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Lắng nghe sứ điệp của bài Tin Mừng (Luca 12:32-48)

“Đừng sợ” là điệp khúc Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II thường lặp lại trong các sứ điệp của ngài, để khích lệ chúng ta hãy can trường đối diện với nền văn hóa hưởng thụ của thế giới hôm nay. Nó bắt nguồn từ lời trấn an mà Chúa Giêsu đã nói với các môn đệ: *“Hỡi đoàn chiên nhỏ bé, đừng sợ, vì Cha anh em đã vui lòng ban Nước của Người cho anh em”*. Chúa Giêsu đã khẳng định lý do tại sao chúng ta phải giữ vững thái độ kiên cường khi hành động như người con của Cha trên trời.

Chúa Giêsu đã thấy rõ những sợ hãi của chúng ta và Người muốn chuẩn bị cho chúng ta đủ sức đối phó với những sợ hãi ấy. Trước hết Người âu yếm gọi chúng ta là *“đoàn chiên nhỏ bé”* của Người. Chiên đã là loài vật yếu đuối, lại còn nhỏ bé nữa, cho nên mạng sống của nó lệ thuộc vào tình yêu thương chăn dắt của mục tử. Chúa Giêsu muốn gợi lại hình ảnh tác giả

Thánh Vịnh 23 sử dụng để ca ngợi Thiên Chúa: Đức Chúa là Đấng chăn dắt tôi, tôi còn sợ chi? Như vậy, *phó thác* nơi Chúa phải là thái độ căn bản để chúng ta không sợ bất cứ điều gì. Nhưng căn cứ vào đâu để chúng ta có thể phó thác? Đó là vì Thiên Chúa là “Cha anh em”. Chúa là Cha nhân từ, nên chúng ta phải tin tưởng Người chứ! Nếu quả thực chúng ta muốn làm con cái Cha trên trời thì chúng ta hãy nghe Người dạy chúng ta đừng sợ phải làm những điều tốt nhất và cần thiết nhất. Có hai điều được Chúa Giêsu nói đến trong bài Tin Mừng hôm nay.

Điều đầu tiên là *“Hãy sắm lấy một kho tàng không thể hao hụt ở trên trời”*. Lối sống của con cái thế gian là thu tích tiền bạc của cải, làm giàu ở đời này. Nhưng cũng giống như nhà phú hộ trắng tay khi cái chết đến thăm (Lu-ca 12:16-21), chúng ta sẽ không thể mang theo tài sản xuống mồ. Còn lối sống của con cái Chúa luôn hướng về tương

lai vĩnh cửu là kho tàng ở trên trời. Giữa hai lối sống ấy, chúng ta phải chọn lựa và thường thì chúng ta cảm thấy sợ hãi khi phải chọn điều mình chưa thấy được trước mắt. Vậy Chúa bảo chúng ta đừng sợ khi phải sử dụng của cải để làm việc lành phúc đức, như bố thí và giúp đỡ người nghèo khổ, vì đó là cách chúng ta tích trữ cho kho tàng trên trời.

Điều thứ hai là *"Hãy sẵn sàng, vì chính giờ phút anh em không ngờ, thì Con Người sẽ đến"*. Giờ phút Con Người sẽ đến là giờ phút chúng ta phải đối diện với việc Chúa phán xét chúng ta sau khi chúng ta lìa đời. Sợ chết là lẽ đương nhiên của người đời, nên người ta làm đủ mọi cách để kéo dài sự sống. Tuy nhiên còn một điều liên hệ đến sự sống mà chúng ta ít nghĩ đến, là sự sống đời sau tiếp nối sự sống đời này. Đây là bí quyết Chúa Giêsu muốn dạy chúng ta để đừng sợ trước cái chết và việc phán xét? Là chúng ta hãy nhìn Chúa như "ông chủ", không phải một ông chủ khắc nghiệt, nhưng ông chủ lo lắng chăm sóc cho đầy tớ đến độ sẵn sàng *"thắt lưng, đưa họ vào bàn ăn, và đến bên từng người mà phục vụ"*. Thực là một hình ảnh cảm động và đầy khích

lệ nói lên lòng Cha trên trời yêu thương chăm sóc chúng ta!

SỐNG SỬ ĐIỆP TIN MỪNG

Các nhà tâm lý học hoặc bác sĩ tâm thần có thể giúp đỡ một bệnh nhân làm chủ được sự sợ hãi. Còn hơn một chuyên gia hay bác sĩ, Chúa Giêsu dạy chúng ta đừng sợ hãi vì Người là Mục Tử nhân lành. Người sẽ dẫn dắt chúng ta can đảm đi hết cuộc lữ hành trần gian để đưa chúng ta tới kho tàng không hề hư nát và hưởng gia nghiệp của Cha trên trời. Người cũng sẽ trở lại để đón chúng ta, như Ông Chủ thắt lưng và đưa chúng ta vào bàn tiệc thiên quốc. Để được như vậy, Chúa dạy chúng ta chỉ cần làm một điều thôi: hãy sẵn sàng.

Sẵn sàng sẽ là câu hỏi chúng ta trả lời mỗi ngày, nhất là vào giờ xét mình và cầu nguyện trước khi đi ngủ. Sẵn sàng và sợ hãi giống như nước với lửa. Nếu nước đã sẵn sàng thì lửa sợ hãi cũng phải tắt thôi! Sẵn sàng đón Chúa đến không chỉ là tư thế nhất thời, nhưng là thái độ và lối sống của Ki-tô hữu trong mọi lúc (canh hai hoặc canh ba) và mọi nơi. Lời cầu nguyện ý nghĩa nhất của Ki-tô hữu, kẻ sẵn sàng, phải là: *"Lạy Chúa Giêsu, xin ngự đến"* (Khải Huyền 22:20).

Lm. Đa-minh Trần đình Nhi

CHÚA NHẬT XX THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Lắng nghe sứ điệp của bài Tin Mừng (Lc 12:49-53)

Ít có ai muốn cho mình là lý do gây chia rẽ, nhưng với Chúa Giêsu, đó lại là một thực tại rõ ràng. Chính Chúa Giêsu đã vạch ra một ranh giới: *"Ai không đi với tôi là chống lại tôi, và ai không cùng tôi thu góp là phân tán"* (Lu-ca 11:23). Theo Chúa và không theo Chúa là hai chọn lựa đối nghịch chia chúng ta thành hai hạng người. Lời khẳng định của Chúa hôm nay đòi chúng ta phải thành thực xét lại thái độ theo Chúa của chúng ta, để chúng ta dứt khoát làm môn đệ Người và can đảm chấp nhận những hậu quả của việc chọn lựa này, thậm chí hậu quả ấy có thể xảy ra ngay trong bản thân và trong gia đình chúng ta.

Trước khi đòi chúng ta phải có thái độ dứt khoát theo Người, Chúa Giêsu đã thẳng thắn cho chúng ta biết chúng ta phải theo Người đi tới đâu. Dĩ nhiên là theo Người đi vào cuộc Thương Khó. Người đã diễn tả sứ mệnh của mình là chết để cứu độ nhân loại bằng một hình ảnh vô cùng

sống động: lửa bùng lên và phép rửa phải chịu. Theo ý nghĩa Kinh Thánh, lửa và nước được coi như khí cụ phán xét. Do đó, ở đây Chúa Giêsu muốn nói đến cuộc Phán Xét chính Người sắp phải chịu, tức là cuộc Thương Khó, để rồi kết quả của cuộc Phán Xét này là ơn cứu độ Người mang lại cho nhân loại. Đúng vậy, Chúa Cha sẽ "phán xét" Trưởng Tử của nhân loại về lòng trung thành chu toàn sứ mệnh, và Người sung sướng lập lại lời Người đã phán: *"Con là Con yêu dấu của Cha, Cha hài lòng về Con"* (Mác-cô 1:11).

Theo Chúa làm môn đệ Người, chúng ta nhận thấy sự chia rẽ ngay trong con người chúng ta. Chúng ta cảm thấy bị giằng co giữa hai thần khí, thần khí của sự dữ và thần khí của Chúa Kitô. Thánh Phaolô Tông đồ gọi đó là cuộc chiến nội tâm. Hơn ai hết, ngài đã cảm nghiệm điều này rõ rệt: *"Khi tôi muốn làm sự thiện thì lại thấy sự ác xuất hiện ngay...Tôi thật là một người khốn nạn! Ai sẽ giải thoát tôi khỏi thân xác phải chết này?"* Và

ngài trả lời: "*Tạ ơn Thiên Chúa, nhờ Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta!*" (Xem Rô-ma 7:14-25).

Vì chọn lựa theo Chúa bắt chúng ta phải chấp nhận hy sinh, vác thập giá... nên có những người từ chối không muốn làm môn đệ Người. Họ không theo lối sống của Chúa. Chính sự khác biệt giữa lối sống theo thế gian và lối sống của người môn đệ Chúa đã gây ra những ngăn cách. Hiện trạng chia rẽ rất thường xảy ra ngay trong phạm vi một nhà. Thí dụ con cái khùng hoảng đức tin không muốn nghe lời khuyên bảo của cha mẹ. Thế là có chia rẽ và cuộc chiến tranh lạnh xảy ra giữa theo Chúa và không theo Chúa, giữa con trai với cha, con gái với mẹ và mẹ chồng với nàng dâu!

Sống sứ điệp Tin Mừng

Không mấy khi chúng ta thấy Chúa Giêsu biểu lộ nhiều cảm xúc như trong đoạn Tin Mừng hôm nay. Người "những ước mong" và "khắc khoải biết bao" được làm trọn sứ mệnh Chúa Cha đã trao, mặc dù Người vẫn phải chiến đấu tới cùng để vâng theo thánh ý Chúa Cha. Chúa Giêsu không những mời gọi chúng ta hãy thành thực chấp nhận những "chia rẽ" để đi theo Người, mà còn ước mong chúng

ta trở nên "đồng hình đồng dạng" với Người. Người xin chúng ta hãy chia tay với lối sống cũ tội lỗi để mặc lấy đời sống mới trong Thánh Thần. Người khích lệ chúng ta hãy chia rẽ với lòng tham lam của cải tiền bạc, để cố gắng đi tìm Nước Trời. Người chờ đợi chúng ta bỏ lại hận thù để yêu thương những người làm tổn thương chúng ta. Người muốn chia rẽ chúng ta với tính ích kỷ để chúng ta đến giúp đỡ người nghèo khổ. Nói cho cùng, Chúa Giêsu đem đến cho chúng ta toàn là những chia rẽ, nhưng tất cả đều nhằm làm cho mối tương quan giữa chúng ta với Người được khăng khít.

Chúa Giêsu là gương mẫu trong cuộc chiến nội tâm. "*Người đã khước từ niềm vui dành cho mình, mà cam chịu khổ hình thập giá, chẳng nề chi ô nhục, và nay đang ngự bên hữu ngai Thiên Chúa*" (Do-thái 12:2). Chúa Giêsu cũng là gương mẫu chiến thắng! Sau khi nêu lên tấm gương Chúa Giêsu, tác giả thư Do-thái thách đố chúng ta: "*Quả thật, trong cuộc chiến đấu với tội lỗi, anh em chưa chống trả đến mức đổ máu đâu*" (12:4)!

Lm. Đa-minh Trần đình Nhi

CHÚA NHẬT XXI THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Lắng nghe sứ điệp của bài Tin Mừng

Thiên Chúa mở cửa ơn cứu độ cho mọi người, không trừ ai. Kế hoạch cứu độ của Người được khởi sự từ dân Do-thái và mở rộng cho muôn dân. Cho nên đáng lẽ dân Do-thái phải là những người đầu tiên được diễm phúc đi qua cửa ấy mà vào Nước Thiên Chúa. Nhưng thực tế không phải như vậy, như Chúa Giêsu đã ám chỉ dân Do-thái là những người “bị đuổi ra ngoài” trong khi “thiên hạ sẽ từ đông tây nam bắc đến dự tiệc trong Nước Thiên Chúa”. Sở dĩ có tình trạng như vậy cũng là vì “cửa hẹp” của Nước Thiên Chúa. Trong bài Tin Mừng Chúa Nhật trước, Chúa Giêsu không ngần ngại cho mình là lý do gây nên chia rẽ, và hôm nay hiểu theo một ý nghĩa nào đó, Người đã mặc nhiên khẳng định mình là “cửa hẹp”. Hay nói đúng hơn, lối sống của Người và các môn đệ được ví như “cửa hẹp” qua đó người ta mới vào được Nước Thiên Chúa.

Trong bài giảng về “Mục tử Nhân lành”, Chúa Giêsu đã chẳng tuyên bố Người là “cửa chuồng chiên” (Gio-an 10:7), để chiên qua đó mà ra vào và được sống hay sao? Đối với Ít-ra-en Mới, tức là toàn thể nhân loại, Thiên Chúa đã đặt Chúa Giêsu làm “cửa chuồng chiên”, đồng thời cũng làm Mục tử

Nhân lành để dẫn dắt họ về Nhà Cha. Chúa Giêsu đã được sai đến trần gian và quy tụ người ta làm môn đệ Người, đưa người ta đi theo lối sống của Người. Cũng như đòi họ phải đi qua cửa hẹp, Chúa Giêsu đã công khai thách đố những ai muốn làm môn đệ Người. “Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo” (Lu-ca 9:23). Như vậy, khi Chúa Giêsu nói “hãy chiến đấu để qua được cửa hẹp mà vào” thì cũng giống như “hãy từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày” mà thôi! Chúng ta cứ thử tưởng tượng ra một cánh cửa hẹp duy nhất và một đám đông chen chúc nhau đi qua. Chắc chắn là

một cuộc chiến gian nan vất vả. Nào là phải nhanh chân, phải bỏ lại những hành lý không cần thiết, phải tránh khỏi bị đạp giẫm lên nhau mà chết. Phải yêu thương kẻ thù. Phải buông ra nhiều thứ: tiền bạc, danh vọng, hận thù, những thú vui trần gian... và biết bao nhiêu kẻ nội thù trong đời sống thiêng liêng. Đó là chưa kể đến kẻ thù mà quý luôn tìm cách gạt gẫm, mời gọi chúng ta theo chúng mà đi trên con đường thênh thang dẫn đến diệt vong (Mát-thêu 7:13).

Kế hoạch cứu độ của Thiên Chúa có thời hạn. "Khi chủ nhà đã đứng dậy và khóa cửa lại" cũng là thời điểm phán xét và kết thúc. Lúc ấy, những người đã không chịu làm môn đệ Chúa Giêsu và đã không qua cửa hẹp của Người mà vào Nước Thiên Chúa, lại đứng trước cửa hẹp và khiêu nại rằng mình đã từng "quen biết" Người! Phải, họ đã từng được ăn uống với Người, từng được nghe Người giảng dạy, nhưng họ chẳng khi nào chịu "từ bỏ mình, vác thập giá mà theo Người". Không phải cứ mang danh con cháu của các tổ phụ Do-thái, hoặc mang danh "Kitô hữu" là đương nhiên được vào Nước Thiên Chúa đâu! Đấy đích thực là một cảnh báo cho tất cả những ai vỗ ngực là Kitô

hữu mà không hề sống theo đường lối của Chúa Ki-tô vậy.

Sống sứ điệp Tin Mừng

Bài Tin Mừng hôm nay có thể làm chúng ta hơi nản lòng một chút. Chúng ta phải "chiến đấu" là điều không mấy ai thích. Rồi qua cửa hẹp đòi hỏi chúng ta phải từ bỏ rất nhiều. Thêm vào đó là cảnh "khóc lóc nghiêng rặng" của nhiều con cái các tổ phụ Do-thái, vì họ bị đui ra ngoài. Nhưng thực ra Chúa Giêsu đã cho chúng ta một Tin Mừng vĩ đại: Thiên hạ sẽ từ đông tây nam bắc đến dự tiệc trong Nước Thiên Chúa! Chúng ta mừng vì ơn cứu độ là phổ quát. Chúa đã ban cho chúng ta một ân huệ lớn lao, là mọi người đều được mời gọi và có khả năng làm môn đệ Chúa Giêsu. Tuy là "cửa hẹp", nhưng không phải là không thể đi qua. Để qua được cửa hẹp, chúng ta hãy để cho Chúa Giêsu uốn nắn chúng ta. Tác giả thư Do-thái đã khích lệ chúng ta: "Con ơi, đừng coi nhẹ lời Chúa sửa dạy, chớ nản lòng khi Người khiển trách, vì Chúa thương ai thì mới sửa dạy kẻ ấy" (Do-thái 12:5-6). Chắc hẳn Chúa sẽ "sửa dạy" chúng ta để làm sao chúng ta trở nên vừa với khuôn "cửa hẹp" mà vào dự tiệc đời đời của Cha trên trời.

CHÚA NHẬT XXII THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Những bậc thang xã hội

Tổ chức xã hội nào cũng có những bậc thang cao thấp: trong cơ quan, trong trường học, trong hội đoàn v.v. Ngay trong Giáo Hội cũng thế: có một số người luôn được ngồi ghế danh dự, luôn có quyền phát biểu trước...

Lời Chúa Giêsu hôm nay phải khiến chúng ta đặt lại vấn đề: "Những kẻ đứng chót sẽ lên hàng đầu, và những kẻ hàng đầu sẽ hạ xuống chót". Làm thế nào để thực hành lời Chúa mà không khiến cộng đoàn bị xáo trộn và cũng không phải thay thế một kiểu chủ nghĩa hình thức này bằng một chủ nghĩa hình thức khác?

Sau đây là một số hoàn cảnh chúng ta cần suy nghĩ:

- Cách chọn người đại diện cho những thành phần tín hữu.
- Những hình thức ưu tiên trong cộng đoàn.
- Cách đối xử với người nghèo, người ít học và cả người "tội lỗi" v.v

"Ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên" (Lc 14, 11). Chúa Giêsu rất ưa thích sự khiêm nhường mà còn làm gương

trước cho mọi người. Là một vị Thiên Chúa quyền năng, nhưng Người đã hạ mình làm kiếp phàm nhân. Là bậc thầy trong thiên hạ, lại quì xuống rửa chân cho các đệ tử. Chỗ của Người là *"chỗ nhất"* trên trời cao, nhưng lại chọn *"chỗ cuối"* dưới chân con người.

Chúa Giêsu tự hạ mình xuống như thế: không phải là để được tôn lên, vì dưới vòm trời này ngôi báu nào có thể chứa được Người. Người khiêm nhường đến tự huỷ như thế, cũng là để phục vụ con người đến hết mình, và để yêu thương họ cho đến cùng. Vì thế, khiêm nhường để gây chú ý, để được tiếng khen, để được tôn lên, mà không nhằm phục vụ, yêu thương thì chỉ là kiêu ngạo trá hình mà thôi.

Có thể nói, khiêm nhường như Chúa dạy, chính là *"tự nhận mình là không và Chúa là tất cả"*, nên chỉ cậy dựa vào Chúa mà hy sinh, mà phục vụ và yêu thương mọi người. Chỉ có những ai hạ mình xuống như thế mới đáng được Chúa tôn lên.

Thánh Giuse đã khiêm nhường phục vụ, yêu thương Đức Mẹ và Đức Giêsu tại quê nghèo

Nadarét, nên đã được tôn làm cha nuôi Chúa Cứu Thế.

Đức Maria đã khiêm nhường nhận mình là nữ tì của Thiên Chúa, để suốt đời phục vụ chăm lo cho Con Chúa Trời, nên đã được tôn làm Mẹ Thiên Chúa.

Noi gương Chúa, biết bao con người đang âm thầm xả thân cho đồng loại, họ khiêm nhường làm những công việc dơ dáy hôi tanh, để chăm sóc cho những người phong cùi lở loét, những bệnh nhân nan y bất trị, những người hấp hối nhất được từ đường phố, những trẻ em nghèo đói, thương tật trong các nước chiến tranh, lạc hậu.

Chính khi yêu thương vô vị lợi, chính khi chúng ta "đãi tiệc những kẻ nghèo khó, tàn tật, què quặt, đui mù, những kẻ không có khả năng mời lại", thì chúng ta "mới thật có phúc", vì chính Thiên Chúa sẽ trả công cho chúng ta. Người không có ý phân biệt giàu nghèo, thân sơ, vì trước mắt Thiên Chúa, chúng ta là anh em. Nhưng Người muốn lưu ý chúng ta rằng: dù người được mời giàu hay nghèo, thân hay không thân, chúng ta cũng đừng mong họ đáp trả lại theo kiểu "ăn miếng trả miếng". Đó là lòng bác ái vô vị lợi mà Chúa muốn dạy chúng ta hôm nay.

Câu Chuyện về chỗ ngồi và người ngồi

Một người chủ nhà kia mở một bữa tiệc và mời nhiều người đến dự. Trong số khách mời, có một học giả nổi tiếng tên là Daniel. Khi Daniel đến, người chủ nhà mời ông ngồi bàn trên. Nhưng Daniel từ chối, nói rằng ông muốn được ngồi chung với những người bình dân nghèo nàn. Sau Daniel còn có nhiều người khác lần lượt đến. Ai cũng dành ngồi bàn trên và những bàn gần phía trên. Rồi cuộc chỉ có cái bàn tận dưới cùng, bàn mà Daniel đang ngồi, là còn chỗ trống. Sau cùng, ông thị trưởng đến. Vì không còn ghế trống ở bất cứ bàn nào khác, nên người chủ nhà buộc lòng mời Ông Thị Trưởng ấy đến ngồi bàn cuối chung với ông Daniel. Vị Thị Trưởng thắc mắc: "Nhưng đây là chiếc bàn cuối mà!" Người chủ nhà nhanh trí đáp: "Thưa không, đây là bàn danh dự, vì là bàn có Ông Daniel đang ngồi". Vị Thị Trưởng hết thắc mắc và ngồi vào chỗ chủ nhà chỉ.

Ý nghĩa câu chuyện này là: không phải chỗ ngồi làm cho người ngồi được vinh dự; ngược lại chính người ngồi làm cho chỗ ngồi được vinh dự.

HỌC HỎI LINH ĐẠO**Bài 79****TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU
DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG***(Tiếp theo)***Lm. G. Tạ Huy Hoàng****Dẫn vào**

Sáng nay, ngày 12-7-2022, trong buổi tĩnh tâm của linh mục đoàn TGP. Sài Gòn-TP. HCM tại Trung tâm Mục vụ tổng giáo phận, chủ đề “Mục tử liên đới với Dân Chúa” đã được Đức TGM. Giu-se Nguyễn Năng trình bày qua các đề mục nhỏ hơn, như sau: (1) “Môisê: người lãnh đạo liên đới với Dân”; (2) “Đức Giêsu mang thân phận con người”; (3) “Phaolô chia sẻ thân phận của Dân Chúa”; (4) “Mục tử chia sẻ thân phận của Dân Chúa”. Trong đó, điểm nhấn “Thương xót: ‘ruột gan quặn đau’” là đề tài thời sự mà các vị mục tử nói chung, các linh mục tại các xứ đạo nói riêng cần quan tâm cách đặc biệt.

Vâng, nằm chủ yếu trong phần tiểu mục “(4) Mục tử chia sẻ thân phận của Dân Chúa”, điểm nhấn “Thương xót: ‘ruột gan quặn đau’” đi cùng một cách hết sức thiết thực với các điểm nhấn rất quan trọng khác: “Khiêm tốn”, “Tinh thần nghèo khó”, “Chịu đựng những lỗi lầm và khuyết tật”, “Chuyển cầu cho dân”. Theo Đức Giáo hoàng Phan-xi-cô, đó chính là sự mong ước cho (1) “... sứ điệp lòng thương xót đến với mọi người, và không ai lại thờ ơ với lời mời gọi cảm nghiệm lòng xót thương”;¹ (2) “... lời mời hoán cải này thậm chí còn nhiệt thành hơn...”² đối với những ai xa cách Thiên Chúa; kể cả hoặc đặc biệt là (3) “... những con người nam nữ thuộc về các tổ chức tội phạm”;³ bởi lẽ vì thiện ích của chính những

¹ APV 19,1.² APV 19,2.³ APV 19,3.

con người này, Đức Giáo hoàng đã (4) "... cầu xin họ thay đổi nếp sống";⁴ "nhân danh Con Thiên Chúa...".⁵

Thật vậy, với sứ điệp lòng thương xót, mục tử hãy liên đới với dân Chúa qua những việc làm cụ thể... để kiến tạo hình ảnh đúng và đẹp về công cuộc loan báo Tin Mừng. Nghĩa là, "Hãy cho họ ăn... / 'ruột gan Thầy đau quặn' / Cho đời bớt xoăn... / cho người người bớt xoăn / Họ gặp khó khăn... / các con ơi hãy nhớ / Ăn ngay... uống đỡ... / hôm nay đừng để mai / Hãy lo tương lai... / bằng chăm sóc hiện tại / Cho lòng quảng đại... / tâm trí mở thênh thang / Họ nguy tính mạng... / trấn an bao cần kíp / Ăn uống tạo dịp... / hiệp thông cả xác hồn / Hãy sống thượng tôn... / luật kẻ rách được mặc / Cho là đánh giặc... / biểu tặng thắng kẻ thù / Họ vai ông chủ... / con bàn ăn phục vụ / Ăn uống đầy đủ... / dịch vụ thời 'Năm Ka'⁶ / Hãy sắm vai Ta... / môi miệng... tay chân... giúp / Cho vắc-xin đúng... / tiêm chích đủ đúng liều / Họ cần được yêu... / *virus* cười ngạo mạn / Ăn tuy hữu hạn... / Tin-Cậy-Mến vô cùng / Hãy cho... tất đúng... / giúp Thầy bớt đau quặn / Cho đời hết xoăn... / lòng muôn người hết xoăn / Họ gặp khó khăn... / các con ơi hãy nhớ / Ăn tạm bây giờ... / sống 'Mầu nhiệm Vượt Qua'⁷."

⁴ APV 19,4.

⁵ APV 19,5.

⁶ Để giữ an toàn trước đại dịch Covid-19, cần thực hiện "5K": (1) Khẩu trang, (2) Khử khuẩn, (3) Khoảng cách, (4) Không tập trung, và (5) Khai báo y tế.

⁷ "*Feed them now... (Composed with special emotions from the Pastoral Letter "My heart is moved with pity for the crowd... they have nothing to eat" (Mk 8:2) Archbishop Joseph Nguyen Nang wrote to the priests and the people of God of HCMC Archdiocese on July 27, 2021): "Give them something to eat... "My stomach aches" / Let our life be less twisted... let people be less curly / They have a hard time... remember, My children / Let them eat and drink now... do not leave it for tomorrow / Take care of the future... by taking care of the present / Be generous with open mind and heart / Put in danger... their lives need more reassurance / Eating and drinking... to create an opportunity of communio / Let's live respectfully... the law of "feeding the hungry"(In other words, it is the law of "clothing the naked") | Giving is to fight the enemies... donating to win them / They play the role of the boss... you servant leaders / Fully to serve is... actually to do the "5 Ds"(To stay safe from the Covid-19 pandemic, it is necessary to do "5 Ds": (1) Do wear masks,*

Misericordiae vultus, số 19,1-5

19. Xin cho sứ điệp lòng thương xót đến với mọi người, và không ai lại thờ ơ với lời mời gọi cảm nghiệm lòng xót thương. (APV 19,1) Tôi hướng lời mời hoán cải này thậm chí còn nhiệt thành hơn đến những ai có những hành vi đang làm họ xa cách với ân sủng của Thiên Chúa. (APV 19,2) Cách riêng, tôi nghĩ đến những con người nam nữ thuộc về các tổ chức tội phạm các loại. (APV 19,3) Vì thiện ích của họ, tôi cầu xin họ thay đổi nếp sống của mình. (APV 19,4) Tôi xin họ như thế nhân danh Con Thiên Chúa, Đấng loại trừ tội lỗi, nhưng không bao giờ từ khước tội nhân. (APV 19,5)

Chút suy tư

Thư mục vụ “Thầy chạnh lòng thương đám đông... họ không có gì ăn” (Mc 8,2)⁸ đã tạo nên niềm hy vọng thiết thực của Tin-Cây-Mến, giúp cho đời người “bớt đau quặn” cuộc đời “hết xoắn... lòng muôn người hết xoắn”. Bởi lẽ, những xoắn, những xoắn của cuộc đời, những lúc “ruột gan đau quặn” của các vị hữu trách – với lời giải thích “Thầy chạnh lòng thương” dịch sát là “ruột gan Thầy quặn đau” – cũng hãy chính là lúc ruột gan chúng ta đau quặn, không thể... “dừng đứng trước những đau khổ về tinh thần cũng như thể xác của anh chị em chúng ta”.⁹

Chúng ta đừng quên ý nghĩa của chính mầu nhiệm Tử nạn-Phục sinh của Thầy Giê-su. Mầu nhiệm ấy cũng hãy là thực thể sinh động giúp chúng ta vượt qua mọi đau khổ bởi luôn vững một niềm hy vọng: “Đức Ki-tô là Đấng Thánh, hãy tôn Người làm Chúa ngự

(2) Disinfection, (3) Distancing, (4) Do not gather, and (5) Declaring medically) | Play the role of Me... using My lips... My hands and feet... to help / Give them the double vaccine doses... to be injected with the right dosage / They need to be loved... to be against the virus of arrogant laughter / Eating is temporary... Faith-Hope-Love means forever / Let's give more to others to be right... to reduce "My stomach aches" / Let our life twist no longer... the people's hearts be no more curly / They have a hard time... My children, remember / Let them eat now... to let us all live the "Mystery of the Passover" (BHvNB, Sỏi đá vẫn..., T133, số 12).

⁸ Nguyễn Năng, *Thư Mục vụ "Thầy chạnh lòng thương đám đông..."*, ngày 27-7-2021.

⁹ *Ibid.*

trị trong lòng anh em...”.¹⁰ Thầy Giê-su và mầu nhiệm Tử nạn-Phục sinh của Người chính là con đường, là sự thật, sự sống mà chúng ta, phàm đã là người, đều được trù định sẽ đi qua; thậm chí còn mong ước được cảm nếm, được trải qua. Đó chính là biểu hiện của Tin-Cậy-Mến, là công việc của cả cuộc đời (*it's the work of a lifetime*).¹¹

Chẳng vậy mà Scott Hahn, một thần học gia Công giáo (gốc Tin Lành), người Mỹ, với kinh nghiệm sống đức tin đương đại, trong tác phẩm *Reasons to Believe: How to Understand, Explain, and Defend the Catholic Faith* (tạm dịch: *Những lý do để tin: Làm sao để hiểu, giải thích và bảo vệ đức tin Công giáo*) đã phát biểu một câu khá “lạ tai” so với lối suy nghĩ truyền thống, nhưng vì thế lại rất đáng lưu ý, và thực tế cũng rất hữu lý hữu tình: “Đức Chúa Trời và đường lối của Ngài có thể hiểu được và có thể bảo vệ được...”.¹²

Câu hỏi gợi ý

1. Chủ đề “Mục tử liên đới với Dân Chúa” đã được Đức TGM. Giuse Nguyễn Năng trình bày qua các đề mục nhỏ nào? Điểm nhấn “Thương xót: ‘ruột gan quặn đau’” cần đi cùng với các điểm nhấn rất quan trọng nào?
2. Theo bạn, ý tưởng “Hãy cho họ ăn... / ‘ruột gan Thầy đau quặn’ / Cho đời bớt xoắn... / cho người người bớt xoắn...” nhắc chúng ta về sứ điệp lòng thương xót như thế nào? Tại sao?
3. Khi mục tử thực thi tình liên đới với dân Chúa qua những việc làm cụ thể... có thể góp phần vào công cuộc loan báo Tin Mừng không? Như thế nào?

12-7-2022, GTHH

¹⁰ 1 Pr 3,15; x. Scott Hahn, *Reasons to Believe: How to Understand, Explain, and Defend the Catholic Faith* (*Những lý do để tin: Làm sao để hiểu, giải thích và bảo vệ đức tin Công giáo*), eISBN: 978-0-385-52185-7 (New York: Doubleday Broadway Publishing Group, 2007), 12-3.

¹¹ Scott Hahn, *Reasons to Believe...*, 12-3.

¹² “*God and His ways are understandable and defensible*” (Scott Hahn).

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 08/2022 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

Ngày 05/08/2022; **Chủ Tế: LM Giuse Nguyễn Mạnh Hùng**, Giáo xứ Thánh Phanxicô Xaviê, hạt SG – CQ.

Ngày 12/08/2022; **Chủ Tế: LM Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, SOLT, chánh Xứ Khiết Tâm, hạt Chí Hòa.

Ngày 19/08/2022; **Chủ Tế: LM. Giuse Nguyễn Phát Tài**, Giáo xứ Tân Thông, Gp. Phú Cường.

Ngày 26/08/2022; **Chủ Tế: LM Phanxicô Xaviê Bảo Lộc**, Giám học TTMV Tgp Sài Gòn.

CÁC GIÁO HẠT:

HẠT CHÍ HÒA: Nhà Thờ Khiết Tâm (28, đường Long Hưng, P.7 Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 02/08/2022 (thứ ba ĐT). **Chủ tế: LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

HẠT GIA ĐÌNH: Nhà thờ Hiến Linh (5GH, Ngô Tất Tố, P. 22, Q. Bình Thạnh) lúc 17g00, ngày 24/08/2022. **Chủ Tế: LM. Giuse Nguyễn Quốc Vương**, Chánh xứ Gx Hiến Linh.

HẠT HỌC MÔN: Nhà Thờ Bùi Môn (4/2, Ấp Tân Tiến, xã Xuân Thới Đông, huyện Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 06/08/2022, **Chủ Tế: LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vương**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

HẠT SÀI GÒN-CHỢ QUÁN: Nhà Thờ Chợ Quán (120, Trần Bình Trọng, P.2, Q.5) lúc 15g00, ngày 31/08/2022. **Chủ Tế: LM. Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt SG-CQ.

HẠT TÂN ĐỊNH: Nhà thờ Thánh Phaolô 3 (220/101, Lê Văn Sỹ, P.14, Q.3) lúc 17g 00, ngày 04/08/2022 (thứ năm ĐT), **Chủ Tế: LM. Michael Phạm Trường Trinh**, Chánh xứ Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

HẠT TÂN SƠN NHÌ: Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú), lúc 15g00, ngày 02/08/2022 (thứ Ba đầu tháng). Chủ tế: **LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì.

HẠT THỦ ĐỨC: Nhà Thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (32, đường 25, Kp 1, P. Linh Đông, Q. Thủ Đức) lúc 15g00, ngày 12/08/2022, **Chủ Tế: LM. Phêrô Lê Hoàng Chương**, Chánh xứ Tháng Nguyễn Duy Khang, Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức.

HẠT XÓM MỚI: Nhà Thờ Thạch Đà (384, Phạm Văn Chiêu, P.9, Q. Gò Vấp) lúc 15g30, ngày 04/08/2022 (thứ năm ĐT). **Chủ Tế: LM Martinô Đỗ Đức Chính**, Phó xứ Thạch Đà.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn sùng LCTX.

DANH SÁCH AN NHÂN THÁNG 06/2022

DANH SÁCH XIN BẰNG AN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

HẠT XÓM MỚI:

1. Lh. Maria Nguyễn Thị Nữ, Giáo xứ Nữ Vương Hòa Bình.
2. Giuse Nguyễn Minh Huy, Giáo xứ Bắc Dũng.
3. Phêrô Nguyễn Xuân Chi, Giáo xứ Bắc Dũng.
4. Lh. Antôn Cao Văn Minh, Giáo xứ Lạng Sơn.
5. Lh. Maria Phạm Thị Xuân Hoa, Giáo xứ Lạng Sơn.
6. Maria Cao Thị Tuyết Nhung, Giáo xứ Lạng Sơn.
7. Phêrô Cao Văn Đĩnh, Giáo xứ Lạng Sơn.
8. Anê Trần Cao Tâm Hiền, Giáo xứ Lạng Sơn.
9. Phêrô Hòa Cao Gia Hòa, Giáo xứ Lạng Sơn.

10. Cêcilia Cao Đan Ngọc, Giáo xứ Lạng Sơn.

**ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP GIÚP CÁC EM DÂN TỘC XÊ ĐĂNG, GP.
BAN MÊ THUẬT:**

1. CD LCTX Hạt Xóm Mới: 22.270.000đ + 550 cuốn tập.
2. CD LCTX Hạt Gia Định: 19.000.000đ.
3. CD LCTX Hạt Gò Vấp: 8.000.000đ.
4. CD LCTX Hạt Thủ Đức: 3.000.000đ.
5. CD LCTX Hạt Tân Định: 2.000.000đ.
6. CD LCTX Hạt Chí Hòa: 2.000.000đ.
7. CD LCTX Giáo xứ Khiết Tâm: 1.000.000đ.
8. CD LCTX Giáo xứ Bắc Hà, hạt Phú Thọ: 4.000.000đ.
9. CD LCTX Giáo xứ Bình Hưng, hạt Bình An: 3.500.000đ.
10. CD LCTX Giáo xứ Bình An, hạt Bình An: 3.000.000đ.
11. Ban Chấp hành CD LCTX Tgp Sài Gòn: 2.600 cuốn tập + 4.000 cây viết bi + 1,500 viết chì.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CD Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyên xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 08/2022

CẦU CHO CÁC DOANH NGHIỆP NHỎ VÀ VỪA

Xin cho các doanh nghiệp nhỏ và vừa, bị ảnh hưởng nghiêm trọng do khủng hoảng kinh tế và xã hội, tìm được những phương thế cần thiết để có thể tiếp tục hoạt động nhằm phục vụ các cộng đồng.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (07.2022) *(Xin xem hình ở trang bìa)*

1-Nghi thức làm phép nhà Mẹ Lòng Thương Xót

Suối Cát và Thánh Lễ Tạ Ơn.

Chiều thứ Sáu 24-6-2022, lễ kính Thánh Tâm Chúa Giêsu là ngày đáng ghi nhớ đối với giáo xứ Suối Cát vì được đón Đức Cha Gioan Đỗ Văn Ngân, giám mục giáo phận Xuân Lộc, Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo, nguyên giám mục giáo phận,

Cha Tổng đại diện cùng một số quý Cha, quý tu sĩ trong đó có quý Sơ Dòng Ánh Sáng Phúc Âm đến với giáo xứ. Quý Cha đặc trách cùng Ban Phục Vụ HHLCTX các giáo hạt và quý khách mời cũng hiện diện. Buổi lễ này khác với những ngày hành hương đầu tháng khác vì có tổ chức Nghi thức làm phép nhà Mẹ Lòng Thương Xót (LTX).

Buổi chiều tháng Sáu thường hay mưa, nhưng hôm nay trời chỉ sầm tối làm dịu đi cái nắng gay gắt chứ không mưa nên buổi lễ được diễn ra trọn vẹn.

Lúc 15g00 cộng đoàn cùng lần chuỗi Lòng Thương Xót được trực tuyến theo thông lệ được Đức Cha giáo phận chỉ định. Lúc 16g00, đoàn rước khởi kiệu Chúa LTX từ nhà xứ tiến đến Nhà Mẹ LTX. Nguyên dãy nhà này là nhà giáo lý của các em, nhưng giáo xứ đang xây dựng khu nhà giáo lý khác khang trang hơn nên dãy nhà này được sử dụng dành làm nơi sinh hoạt cho các cụ cao tuổi, gồm 3 phòng nghỉ, 1 phòng trị liệu có các máy tập, và 1 phòng y tế. Theo lời giới thiệu của cha xứ Suối Cát trước khi cử hành Nghi thức làm phép, sự hình thành Nhà này như sau:

- Sáng kiến thành lập là do Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo. Trong thời gian coi sóc giáo phận Xuân Lộc, Ngài luôn đặt linh đạo LCTX làm định hướng cho các đường hướng mục vụ của Ngài. Đặc biệt,

Ngài chính thức thành lập Trung Tâm LCTX tại giáo xứ Suối Cát và đưa HHLCTX đi vào sinh hoạt, cổ võ việc sùng kính LCTX và sống LTX giữa mọi người, mọi gia đình, mọi xứ đạo với ước muốn khắp giáo phận trở thành “thánh địa của LCTX”.

Đặc biệt, nhân dịp kỷ niệm 50 năm thánh chức linh mục tổ chức tại gx Suối Cát ngày 09/4/2021, trong phần đáp từ, Đức Cha Giuse đã ngỏ ý muốn có nơi sinh hoạt để chăm sóc đời sống tinh thần và nâng đỡ các cụ trong tuổi già hiu quạnh, neo đơn.

- Việc đốc thúc thực hiện cũng do Đức Cha Giuse khi ngài ngỏ ý muốn Gx Suối Cát, Trung tâm của LCTX giáo phận đi bước đầu.

- Việc đặt tên là Nhà Mẹ Lòng Thương Xót cũng do chính Đức Cha lựa chọn.

- Việc tài trợ ban đầu để chuẩn bị cơ sở, mua sắm thiết bị và hỗ trợ sinh hoạt ban đầu cũng do Đức Cha Giuse khi ngài thực hiện lời hứa dành cho chúng con một phần trong số quà mừng ngày lễ Kim Khánh Linh Mục của ngài.

Và hôm nay nhân dịp mừng lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu và ngày mai, lễ Trái Tim Đức Mẹ, Mẹ của LTX được Đức Cha chọn là ngày ra mắt. Nơi đây sẽ đón nhận quý cụ cao tuổi không phân biệt địa bàn, tôn giáo đến sinh hoạt ngoại trú các ngày trong tuần. Các cụ sẽ được chăm sóc và tham gia sinh hoạt miễn phí.

Nhân đây, cha xứ Suối Cát giới thiệu Ban phụ trách gồm cha Giuse Trần Phú Sơn, chánh xứ Suối Cát, phụ trách chung; cha Martinô Trần Vũ Xuân Cảnh, phó xứ Suối Cát, phó phụ trách mảng đời sống, cha F.X Nguyễn Hữu Quốc Quân, phó xứ Russeykeo, phó phụ trách mảng sinh hoạt, cùng sự cộng tác của tất cả quý chức, quý giới, ban ngành đoàn thể thuộc Gx Suối Cát, những tình nguyện viên có chuyên môn về y tế tham gia phục vụ và sự hỗ trợ của HHLCTX.

Việc làm phép nhà được Đức Cha Gioan dành cho Đức Cha Giuse. Sau lời nguyện làm phép, Đức Cha Giuse đi rảy nước thánh các phòng trong lúc khoảng 100 các cụ khoác áo màu đỏ, tay cầm bông múa theo bài hát Maria, Mẹ Lòng Thương Xót (Lm Giuse Vũ Đức Hiệp). Những cánh tay đong đưa yếu ớt, ngập ngừng của tuổi

già, có cụ ngồi xe lăn cũng vung tay theo, có thể kèm theo sự ngưỡng nghịu vì đau, vì cơ cứng do bại, nhưng lại toát lên niềm tin yêu tự đáy lòng chắc hẳn sẽ làm Đức Mẹ đoái thương.

Sau Nghi thức, đoàn kiệu lại tiến vào Nhà thờ bắt đầu Thánh Lễ. Đức Cha Gioan chủ lễ đã chào thăm cộng đoàn và nhắc đến ý nghĩa của ngày lễ Kính Thánh Tâm Chúa: Cầu cho những người già yếu, neo đơn, đau khổ tìm được sự ủi an nơi Thánh Tâm Chúa và Trái Tim Mẹ.

Trong phần giảng lễ, Đức Cha chủ tế chia sẻ: Tìm đến với Thánh Tâm Chúa, cầu xin Lòng Thương Xót của Chúa cho những nhu cầu cụ thể của mỗi người là điều chính đáng, vì thân phận mỏng giòn, mong manh của kiếp người. Nhưng lời cầu nguyện không chỉ dừng lại ở đó, mà còn cần đi xa hơn là xin có được Chúa, đó mới là đích đến vì có Chúa là có tất cả. Có Chúa rồi thì dù đời ta có ra sao ta vẫn vui luôn, vẫn hạnh phúc vì có Chúa ở cùng.

Cuối lễ, Ông trưởng Ban Hành Giáo đại diện cộng đoàn, cảm ơn quý Đức Cha, quý Cha, quý tu sĩ và quý khách cùng hai cụ cao niên dâng bó hoa cho hai Đức Cha.

Đáp từ, Đức Cha Giuse chia sẻ niềm vui trào dâng vì tâm nguyện của ngài đã được thực hiện. Ngài cảm ơn Đức Cha Gioan, cha xứ Suối Cát-đặc trách HHLCTX và mọi người đã hỗ trợ cho chương trình này.

Đức Cha Gioan sau đó đã đánh giá cao mô hình Nhà Mẹ LTX, nơi dành cho các cụ đến sinh hoạt và hy vọng rằng mô hình này sẽ được nhân lên nhiều nơi trong giáo phận.

Sau lễ, Đức Cha Giuse và quý Cha tham dự bữa ăn đơn sơ cùng các cụ và các khách mời trong tình cha con thân mật. Có cụ già 105 tuổi được Đức Cha đến tận nơi chào thăm làm mọi người cảm động và thêm lòng yêu quý vị Giám Mục của lòng xót thương.

Kể từ đây, Nhà Mẹ Lòng Thương Xót Suối Cát chính thức đi vào hoạt động.,.

Bài viết: Lm Giuse Trần Phú Sơn

Hình ảnh: Ban Truyền Thông Long Khánh

2-Ngày hành hương đầu tháng 7 của HHLCTX giáo hạt Hồ Nai

GIA ĐÌNH – MÁI ẤM CỦA LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Tháng 7 năm 2022 là tháng Đức Thánh Cha dành riêng kêu gọi toàn thể Giáo hội cầu nguyện cho người cao tuổi. Những cụ cao niên là biểu tượng của cội rễ và ký ức của một dân tộc, cách riêng các cụ còn là kho tàng kinh nghiệm khôn ngoan về đời sống trong gia đình. Vì thế, các gia đình trẻ muốn trở nên “Mái ấm của Lòng Chúa Thương Xót”, ngoài biết nương tựa vào Thánh Tâm Chúa, thì cũng cần phải biết xây dựng mái ấm trên nền móng vững chắc từ kinh nghiệm quý giá của các cụ. Đó đó khi nói về mối quan hệ giữa người trẻ với người già, người Việt có câu “*Khôn đâu tới trẻ, khỏe đâu tới già*”, để thấy rằng trẻ và già nên nương tựa nhau, bổ sung cho nhau.

Hưởng ứng lời mời gọi của quý Đức Cha, toàn thể Giáo Phận Xuân Lộc tiếp tục bước đi trên con đường “Lòng Thương Xót”, mở lòng đón nhận LTX của Chúa là con đường nối kết Thiên Chúa với con người, nối kết các thế hệ với nhau. Thật vậy, cụ bô lão và kẻ đôi mươi có chung tiếng nói gì ngoài tiếng nói “Yêu Thương”.

Chiều thứ Sáu đầu tháng Bảy, ngày 01/07/2022, được sự yêu thương và cho phép của Đức cha Gioan, Giám Mục Chánh Tòa Giáo Phận Xuân Lộc, Cha Giuse Trần Phú Sơn, Đặc trách HH. LCTX Giáo Phận Xuân Lộc, đã tạo điều kiện thuận lợi để mọi thành viên của HH. LCTX Giáo Hạt Hồ Nai và các hội viên HH. LCTX trong toàn giáo phận Xuân Lộc được hiện diện tại Gx. Suối Cát (Trung Tâm Lòng Chúa Thương Xót Giáo Phận), để tổ chức ngày hành hương: Giờ Cầu Kính LCTX và Thánh Lễ tôn vinh LCTX, với ý hướng tạ ơn Thiên Chúa về muôn ơn lành Chúa đã thương ban cho từng người, từng gia đình trong Gp. Xuân Lộc.

Đây cũng là thói quen tốt và đồng thời cũng là cơ hội thuận lợi để mọi thành phần dân Chúa trong giáo phận quy tụ lại để cùng chia sẻ với nhau hồng ân đức tin, cùng nâng đỡ nhau những nỗi niềm trong sứ vụ tông đồ, và nhất là cùng nhau hướng đến mục tiêu giúp giáo phận trở thành Thánh Địa của LTX, với ý cầu nguyện mong mỗi mỗi gia đình sẽ trở nên “Mái ấm của LCXT”.

Trong ngày Hành Hương hôm nay, HH. LCTX và toàn thể dân Chúa rất vinh hạnh được đón tiếp Đức Cha Giuse Đinh Đức Đạo – nguyên Giám Mục Chánh Tòa GP. Xuân Lộc. Mặc dù tuổi đã cao, nhưng Đức Cha vẫn thương hiện diện với cộng đoàn dân Chúa và hiệp dâng Thánh lễ kính LCXT, để cầu nguyện cho cộng đoàn.

Niềm vui tiếp nối niềm vui, khi trong ngày hành hương còn có sự hiện diện của cha Phaolô Quản Hạt Hồ Nai, cha đặc trách HH. LCTX Giáo Phận, cha đặc trách HH. LCTX Giáo hạt Hồ Nai, quý cha trong Giáo hạt Hồ Nai và Gia Ray, cũng như đông đảo hội viên của HH. LCTX trong toàn Giáo phận. Ngoài hội viên, còn có cộng đoàn bà con giáo dân có lòng sùng kính LCTX cũng tham dự buổi hành hương. Ngày hôm đó, dù thời tiết có chút mưa bay, nhưng số lượng người tham dự vẫn rất đông, điều đó đủ nói lên lòng mộ mến sâu sắc của cộng đoàn dân Chúa với LCTX đến nhường nào.

Với những lời huấn từ ngắn gọn và xúc tích trong bài giảng lễ, Đức Cha đã giúp cộng đoàn cảm nghiệm được niềm vui theo Chúa và sẵn sàng mở lòng mình ra để đón nhận Thánh Ý Chúa. Ngài nói: *"Dù ông bà anh chị em có nỗi lo buồn nào, dù ông bà anh chị em phải kiếm cách đối mặt với nỗi đau đó ra sao, thì ông bà anh chị em cũng đừng bao giờ quên chạy đến với Chúa. Hãy trao mọi điều lo lắng của ông bà anh chị em cho Thiên Chúa vì Người hằng luôn sẵn sóc chúng ta".*

Đặc biệt, đối với các cụ lớn tuổi, mà theo Đức Cha nhận xét là những người đã trải qua nhiều đau khổ trong cuộc đời, Đức Cha khuyên các cụ hãy vui mừng lên mà dâng mọi đau buồn, âu lo cho Chúa vì Chúa sẽ có cách hóa giải mọi đau khổ ấy cho các cụ, miễn là các cụ tin và cậy dựa vào Lòng Thương Xót của Chúa luôn.

Chắc hẳn qua những lời chia sẻ rất chân tình của Đức Cha, mỗi người tham gia ngày hành hương khi ra về, đều sẽ có những cảm nghiệm riêng, và rút ra cho mình những ý lực sống để vui bước tiếp trên con đường chứng nhân cho LCTX giữa lòng thế giới này.

Trước khi kết thúc Thánh Lễ, vị đại diện HH. LCTX của giáo hạt Hồ Nai thay mặt cho toàn thể cộng đoàn dân Chúa, trong tâm tình tri ân đã dâng lên Thiên Chúa lời cảm tạ và tri ân Đức Cha cũng như quý cha. Đồng thời, vị đại diện cũng gửi đến cộng đoàn lời cầu chúc sức khỏe và bình an trong tình yêu của Thiên Chúa. Vị đại

diện cũng thay mặt cộng đoàn hứa với Đức Cha, mọi người sẽ hy sinh, cố gắng để nên những chứng nhân cho LCTX giữa cuộc đời này. Sau bài phát biểu, cộng đoàn dân Chúa cũng gói trọn tâm tình thảo hiếu với Đức Cha qua một món quà nhỏ, cùng bó hoa tươi thắm.

Đáp lại những tâm tình yêu mến của cộng đoàn, Đức Cha vui nhận hoa và quà. Sau đó, Ngài trao món quà đó lại cho Cha Đặc Trách HH. LCTX của Giáo phận để ngài lo những việc cần thiết cho trung tâm.

Thánh Lễ ngày hành hương kính LCTX của giáo hạt Hồ Nai và mọi người đã kết thúc tốt đẹp trong niềm vui, và phúc lành của Trái Tim Thương Xót Chúa. Tin tưởng rằng qua lời cầu nguyện của toàn thể Giáo phận, HH. LCTX sẽ ngày càng phát triển lớn mạnh để gieo hy vọng của LCTX xuống trên tất cả thế gian này.

Bài viết: Phó tế Giuse Phạm Anh Tuấn-Gx Suối Cát

Hình ảnh: Ban Truyền Thông Suối Cát

3-Chương trình hành hương kính LCTX tháng 8 năm 2022 tại Gx Suối cát.

Ngày 05/08/2022

- **Thánh lễ: Lễ Chúa Hiên Dung** (Lễ phục trắng)
- **Ý cầu nguyện:** Cầu cho mọi người, nhất là Giới Trẻ được biến đổi cuộc đời nên chứng nhân Tin Mừng.
- **Phụ trách:** HH. LCTX hạt Tân Mai

Chương trình tổng quát (chiều):

14g00' – 14g45': Đón tiếp

14g45' – 15g45': Giờ Chầu kính Lòng Chúa Thương Xót

15g45' – 16g00': Giải lao

16g00' – 17g30': Thánh lễ (Đức Cha chủ sự)

- Kết thúc.

Lm. Giuse Trần Phú Sơn

Đặc trách HH. LCTX – Gp. XL

DIỄN ĐÀN

MẪU GƯƠNG BA ĐỨC ĐỐI THẦN

EDWARD LOONEY

TRẦM THIÊN THU (chuyển ngữ từ IgnitumToday.com)

Hồi còn trẻ, tôi lân Chuỗi Mân Côi với bà ngoại hoặc các bà khác trong giáo xứ ngay sau Thánh Lễ mỗi ngày. Trước khi đọc kinh, một người luôn nói: *"Chúng ta cùng cầu xin thêm các nhân đức đối thần là Đức Tin, Đức Cậy và Đức Mến"*. Điều này gợi sự tò mò của một đứa trẻ 12 tuổi như tôi muốn biết thêm về các nhân đức này. Có hai vấn đề: Chúng ta có ý gì với các đức đối thần? Tại sao Đức Mẹ cầu bầu cho chúng ta về các nhân đức này?

Ba đức đối thần – Tin, Cậy, Mến – được Thiên Chúa trao ban cho chúng ta và hướng chúng ta tới Ngài, ngoài khả năng tự nhiên của chúng ta. Thật thích hợp khi chúng ta cầu xin thêm ba nhân đức này nhờ sự cầu bầu của Đức Maria vì Người sở hữu và nêu gương về ba nhân đức này. Đức Mẹ khuyến khích chúng ta trên đường tới sự thánh thiện, vì Đức Mẹ là mẫu gương cả ba đức đối thần.

Tin là tín thác vào Thiên Chúa và tin có sự sống vĩnh hằng. Chúng ta nhận tặng phẩm Đức Tin từ khi lãnh nhận Bí tích Thánh Tẩy. Nếu chúng ta được rửa tội khi còn nhỏ, cha mẹ chúng ta đã thay chúng ta quyết định đón nhận nhân đức này. Đức Tin liên quan lý trí (biết các thiên luật) và ý muốn (đồng ý tin). Lý trí giúp chúng ta tán thành những gì không rõ ràng. Lưu ý vài điều đe dọa Đức Tin: Hoài nghi, tà thuyết, bội giáo, phỉ báng, và báng bổ Chúa Thánh Thần.

Đức Maria có niềm tin sâu thẳm. Khi Sứ Thần Gabriel hiện ra thông báo rằng Đức Maria sẽ là Mẹ Thiên Chúa, Đức Maria đã thể hiện Đức Tin bằng lời "xin vâng" theo Ý Chúa. Đức Mẹ cũng tin vào Con tại tiệc cưới Cana, khi Đức Mẹ can thiệp cho đôi tân hôn vì thấy

họ hết rượu. Đức Mẹ tin rằng Chúa Giêsu sẽ giúp vợ chồng trẻ kia. Đức Mẹ cũng giúp chúng ta hiểu biết thêm về Chúa Giêsu. Điều này đã được minh chứng bằng một trong các mối đe dọa đối với Đức Tin: Tà thuyết. Những năm 400, tà thuyết Nestorianism bác bỏ danh xưng Theotokos đối với Đức Maria [*]. Nestorius cho rằng Đức Maria chỉ là Mẹ của Chúa Giêsu về nhân tính. Năm 431, Công đồng Êphêsô đã công bố rằng Ngôi Con mang nhân tính qua Đức Maria, và Đức Maria xứng đáng được tôn xưng là Mẹ Thiên Chúa. Nhờ xác định vai trò của Đức Maria, chúng ta có thể hiểu Chúa Giêsu vai trò của Chúa Giêsu trong việc cứu độ. Đức Mẹ dẫn chúng ta tới Đức Tin: **Per Mariam Ad Jesum** – Nhờ Mẹ Maria đến với Chúa Giêsu.

Đức Cây (hy vọng) là đức đối thần thứ nhì. Nhân đức này được xác định vì tin Chúa giúp chúng ta đạt tới hạnh phúc vĩnh hằng. Đức Cây tập trung vào mục đích Nước Trời và biết trước thế giới sẽ đến. Để có thể hy vọng ơn cứu độ và hạnh phúc vĩnh hằng, trước tiên phải có Đức Tin! Đức Cây cũng có mối đe dọa: Thất vọng hoặc tự phụ. Thất vọng là ít tin hoặc không tin vào Thiên Chúa. Dưới chân Thập giá, Đức Maria là phản đề của sự thất vọng. Khi Đức Mẹ chứng kiến Chúa Giêsu chịu khổ nạn và tắt thở, Đức Mẹ đã không mất niềm tin và hy vọng nơi Thiên Chúa. Đức Mẹ hy vọng sẽ được kết hợp với Chúa Giêsu trên trời.

Có hai mối đe dọa đối với Đức Cây: Dục vọng và lười biếng. Cả hai đều liên quan sự lãnh đạm. Nếu tôi đầy dục vọng, sự khao khát tâm linh của tôi bị ngăn cản bằng những ham muốn quá quắt. Tôi thất vọng vì Chúa không ban ơn để tôi đến với Ngài. Nếu tôi lười biếng, tôi không tin tôi có thể vươn tới sự thiện, thế nên tôi không thèm cố gắng. Hãy hướng về Đức Mẹ và thân thưa: *"Mẹ ơi, Mẹ là thánh nhân hoàn hảo. Mẹ là Mẹ Thiên Chúa, xin giúp con noi gương Mẹ"*. Chúng ta phải cố gắng, nhờ noi gương Đức Mẹ về đường nhân đức, chúng ta sẽ tới gần Chúa Giêsu, và thêm hy vọng được đón nhận ân sủng.

Một cái xấu đối nghịch với Đức Cây là lòng tự phụ. Tự phụ là lạm dụng, là hy vọng thái quá, tới mức đánh giá thấp sự công bình và lòng thương xót của Thiên Chúa. Đức Maria được về trời và được thưởng trên trời, điều này tăng niềm hy vọng nơi chúng ta về sự

vinh phúc trường sinh mai sau. Lưu ý: Lòng sùng kính có thể thúc đẩy lòng tự phụ vì những lời hứa “gắn liền” với lòng sùng kính nào đó – sùng kính Thánh Tâm, sùng kính Lòng Chúa Thương Xót, sùng kính Đức Mẹ, sùng kính Thánh Giuse, sùng kính Thánh A, Thánh X, Thánh Y,... Tại sao? Bởi vì chúng ta chỉ “chạy” theo “lời hứa” mà không vì yêu mến chân thành. Chỉ lo “số lượng” mà quên “chất lượng.” Đó chỉ là ích kỷ!

Ví dụ: Người ta đeo Áo Đức Bà vì “được” hứa rằng sẽ không phải chịu hình phạt đời đời. Áo Đức Bà “bị” người ta coi là “thẻ miễn tù,” nói cách khác là “thẻ tự phụ,” vì người ta chỉ “bám” vào lời hứa mà thôi. Việc khẩn hứa của các tu sĩ, các ban thường vụ (ban hành giáo) hoặc các hội viên các hội đoàn cũng vậy. Chỉ lo “khẩn” mà không “hứa” thì chẳng có giá trị gì đối với Thiên Chúa! Tuy nhiên, việc đeo Áo Đức Bà là “thẻ nhớ” có thể dẫn tới lòng trung tín với ơn gọi cầu nguyện liên li. **Ơn Cứu Độ không thể bị lạm dụng,** Áo Đức Bà giúp chúng ta đào sâu Đức Tin và Đức Cậy nơi quyền năng của Chúa trong việc cứu độ chúng ta.

Thánh Phaolô phân tích: *"Hiện nay Đức Tin, Đức Cậy, Đức Mến, cả ba đều tồn tại, nhưng cao trọng hơn cả là Đức Mến"* (1Cr 13:13). Đức đối thần thứ ba là Đức Mến – đức ái, yêu thương. Đức Mến liên kết với Đức Tin và Đức

Cậy. Trong ba đức đối thần, Đức Mến còn mãi, cả khi chúng ta được kết hợp với Thiên Chúa trên Nước Trời. Như vậy, khi người ta trải nghiệm sự sống vĩnh hằng, Đức Tin và Đức Cậy không còn cần thiết nữa, chỉ còn lại Đức Mến mà thôi. Cuối cùng, Đức Mến “tái sinh” các nhân đức khác. Triết gia Aristotle nói: *"Yêu thương là muốn điều thiện cho người khác"*. Kitô giáo coi đức ái là yêu mến Chúa và yêu thương tha nhân vì Chúa. Tình yêu đích thực là bạn hữu với Chúa, tình yêu này thấm nhuần và ảnh hưởng các mối quan hệ khác. Đức Mẹ được coi là mẫu gương về Đức Mến vì sau khi thụ thai bởi quyền năng Chúa Thánh Thần, qua lời truyền tin của Sứ thần Gabriel, Đức Mẹ đã VỘI VÃ lên đường đi thăm người

chị họ Êlidabét đang mang thai 6 tháng trong lúc tuổi già. Đầy tràn tình yêu Thiên Chúa nên Đức Mẹ yêu thương và phục vụ người khác. Các điều đối nghịch Đức Mẹ: Lười biếng, ghen ghét, đố kỵ, chia rẽ, ly giáo, tội lỗi, và xúc phạm.

Để tiến bộ về ba đức đối thần, chúng ta phải “đánh bật gốc” các thói hư và tật xấu. Hãy thường xuyên lãnh nhận Bí tích Hòa giải, liên li cầu nguyện, cầu xin ơn Chúa. Đồng thời phải nỗ lực thể hiện đức ái với mọi người, nhất là với những người ghét chúng ta. Cuối cùng, hãy cầu xin Chúa ban ơn để chúng ta xa lánh tội lỗi và bỏ các thói xấu.

Lạy Thiên Chúa, xin cứu thoát các linh hồn, xin canh giữ những người hấp hối, xin nâng đỡ những người đau khổ, và xin hoán cải các tội nhân. Lạy Đức Mẹ, xin cầu cho chúng con là kẻ có tội, khi nay và trong giờ lâm tử. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Thiên Chúa cứu độ chúng con. Amen.

[*] Nestorianism (học thuyết cảnh giáo) là thuyết của Nestorius, giáo chủ thành Constantinople, trong những năm 428-431. Thuyết này nhấn mạnh sự tách biệt giữa nhân tính và thần tính của Chúa Giêsu. Thuyết của Nestorius không chấp nhận danh xưng Theotokos (Người Mang Thiên Chúa) dành cho Đức Maria. Nestorius bị lên án tại Công đồng Êphêsô năm 431 và Công đồng Chalcedon năm 451. Nhờ nỗ lực của Ibas, Giám mục thành Êphêsô từ năm 435, và Barsumas, Giám mục thành Nisibis từ năm 457, tà thuyết Nestorius được phát triển thành dạng thần học đầy đủ, rồi chuyển đến Persia và Tiểu Á, nơi có giáo phái nhỏ nhưng ảnh hưởng lớn. Giáo hội Nestorius vẫn tồn tại tới ngày nay với tên gọi là “Kitô hữu Assyria.”

Sau khi Nestorius bị Giáo hội kết án, nhiều người ủng hộ Nestorius tái lập ở Sassanid, Persia, nơi họ kết hợp với cộng đồng Kitô giáo địa phương, gọi là Giáo hội Đông phương. Các thập niên kế tiếp, Giáo hội Đông phương càng ngày càng giống Giáo hội Nestorius về giáo lý, và biến thành Giáo hội Nestorius.

MẸ MARIA: NỮ HOÀNG THIÊN QUỐC

Tu sỹ Jos. Vinc. Ngọc Biển, SSP

Ngày 1 tháng 11 năm 1954, bốn năm sau khi tuyên bố tín điều Đức Maria hồn xác về trời, Đức Thánh Cha Piô XII đã long trọng đội triều thiên lên tượng Đức Trinh Nữ là: "*Sự cứu rỗi của dân thành Rôma và toàn thế giới*". Đức Thánh

Đức Maria
Nữ Vương

Cha cầm những vòng vàng dát đá quý từ khắp thế giới gửi về, để đặt trên đầu tượng Đức Giêsu và Mẹ Maria kèm với lời nguyện: "*Xin Mẹ cai quản trên Giáo Hội, trên mọi trí khôn, mọi cõi lòng, mọi cá nhân, mọi gia đình cũng như mọi xã hội và mọi quốc gia. Trên mọi công đoàn, những người quyền thế. Xin Mẹ hãy cai trị trên mọi nẻo đường và mọi quảng trường, trong thành thị và chốn thôn quê, trên nền trời, trên mặt đất và cả biển khơi*". Ngài còn nói: "*Vương quyền của Đức Maria là một thực tại siêu vượt thế trần, đồng thời lại thâm nhập mọi cõi lòng và chạm tới phần cốt yếu sâu thẳm nhất có tính cách siêu nhiên và bất tử*".

Niềm hạnh phúc cho tất cả những người tin

Đây là một niềm vui và hạnh phúc tuyệt vời cho tất cả những ai mang trong mình niềm tin vào Thiên Chúa và lòng yêu mến Mẹ Maria. Thật vậy, ngày Mẹ được rước lên trời cả hồn lẫn xác đã làm cho cả Triều Thần Thiên Quốc phải kính cẩn nghiêng mình. Đoạn Kinh Thánh sau đây mang tính thần bí của thánh Gioan trong sách Khải Huyền cho ta thấy rõ điều đó: "*Có điềm lớn xuất hiện trên trời: một người Phụ Nữ, mình khoác mặt trời, chân đạp mặt trăng, và đầu đội triều thiên mười hai ngôi sao*" (Kh 12, 1). Và như một lễ tất yếu, Triều Thần Thiên Quốc đồng thanh tung hô: "*Kìa bà nào xuất hiện như rạng đông, diễm kiều như vầng nguyệt, lộng lẫy tựa thái dương, oai hùng như đạo binh chinh tể hàng ngũ?*" (Dc 6, 10); Thánh Vịnh 44 được hòa vào bản nhạc du dương mà các Thiên

Thần đang véo von ca hát làm nên vẻ huy hoàng của ngày Mẹ được tôn phong: *"Hàng cung nữ, có những vì công chúa, bên hữu ngài, hoàng hậu sánh vai, trang điểm vàng Ô-phia lộng lẫy"* (Tv 44, 10).

Thật vậy, hôm nay là ngày tuyệt vời của Mẹ. Ngày Mẹ được Thiên Chúa Ba Ngôi tôn vinh làm Nữ Vương và Bà Chúa của toàn thể tạo vật. Với tước hiệu này, Mẹ trở thành: *"Người mang một danh hiệu viết trên áo choàng và trên vế: "Vua các vua, Chúa các chúa"* (Kh 19, 16).

Khi được Thiên Chúa tôn phong, Mẹ đảm nhận vai trò: *"Trạng Sư, Đấng Cứu Giúp, Đấng Phò Hộ, Đấng Trung Gian"* (GLCG số 969). Điều này được thánh giám mục Anphongsô đệ Liguori cảm nghiệm: *"Chúng ta hãy cảm tạ Nữ Vương rất dấu yêu của chúng ta, bởi vì mọi ơn chúng ta được lãnh nhận đều từ tay Mẹ và nhờ lời cầu bầu của Mẹ"* (Vinh Quang Đức Mẹ, II). Và trong truyền thống Giáo Hội, chúng ta thấy xuất hiện lời kinh cổ xưa nhất ca ngợi Mẹ và cũng thể hiện niềm tin nơi Mẹ trong vai trò Nữ Vương: *"Kính chào Đức Nữ Vương, Bà là Mẹ xót thương, Ngọt ngào cho cuộc sống, Kính chào lễ cây thông"* (Salve Regina).

Tại sao Đức Maria lại được Thiên Chúa ân thưởng như vậy?

Thưa! Cả cuộc đời của Mẹ luôn trung thành tuân theo thánh ý Thiên Chúa Cha, được tràn ngập ân sủng của Chúa Thánh Thần và luôn gắn bó với Đức Giêsu trong mọi biến cố của cuộc đời trần thế: từ lúc sinh ra, rao giảng và dưới chân thập giá, sống lại và lên trời. Vì thế, vương quyền cao sang và vinh dự của Mẹ được gắn liền với vương quyền tuyệt đối của Con Mẹ. Thật vậy, khởi đi từ Đức Giêsu, Ngôi Hai Thiên Chúa thì cũng xuất phát từ Ngài.

Như vậy, theo lẽ tất nhiên, vì Thiên Chúa đã yêu thương Mẹ cách tuyệt đối, gìn giữ cách nhiệm mầu, nên việc đặt Mẹ vượt trên mọi thần thánh, và đổ tràn trên Mẹ tất cả ân sủng trên trời là một ân ban từ lòng quảng đại của Thiên Chúa trên thụ tạo ưu tuyển, tuyệt mỹ và toàn hảo.

Khẩn cầu Mẹ trong vai trò Nữ Vương

Thật ý nghĩa khi Đức Giáo Hoàng Piô XII thiết lập lễ này sau lễ Đức Mẹ hồn xác lên trời. Qua tước hiệu cao quý này, ngài đã mời gọi con cái của Giáo Hội hãy hướng lòng lên Mẹ trên ngai tòa ân sủng để khẩn cầu Mẹ lúc gặp phải nghịch cảnh, thất bại hay đang lầm lũi trong tối tăm của tội lỗi. Ngài còn mời gọi con cái của mình, dù là bất hảo và phạm ngôn, nhưng là con cái, chúng ta hãy lấy tình con thảo để ca khen Mẹ trong tâm tình tin tưởng, yêu mến, phó thác. Đồng thời luôn luôn vâng phục những lời Mẹ nhắn nhủ và biết noi gương Mẹ để thi hành thánh ý Thiên Chúa cách mau mắn.

Vì vậy, hãy can đảm chạy đến với Mẹ, Mẹ sẽ trở che, vỗ về, an ủi, trong vai trò là "*Đấng Hằng Cứu Giúp*". Chúng ta có quyền hy vọng điều đó, vì Mẹ là Bà Chúa của mọi thụ tạo (x Thánh thi kinh sáng lễ Đức Mẹ lên trời).

Để kết thúc, xin được mượn lời bài hát: "*Chút tình con thơ*" của nhạc sĩ Lm. Nguyễn Duy để nói lên niềm hy vọng của chúng ta ở nơi Mẹ trong vai trò là Trạng Sư:

"Mẹ ơi, trên trần gian, con chưa thấy ai, đến nhờ Mẹ mà Mẹ không thương giúp. Mẹ ơi, con biết rằng tình Mẹ rất bao la, luôn dõi nhìn từng nhịp bước con thơ"

Vì "Mẹ nguồn cây trông cho người thất vọng. Mẹ là niềm tin cho người lữ thứ. Mẹ là niềm vui cho người buồn đau. Mẹ là nghỉ ngơi cho người đơn cô".

Lạy Thiên Chúa là Cha chúng con. Chúng con tạ ơn Chúa đã ban tặng cho chúng con một người Mẹ tuyệt vời là Đức Trinh Nữ Maria Nữ Vương. Xin Chúa nhận lời Đức Mẹ chuyển cầu, ban cho chúng con được ơn can đảm, trung thành với Chúa đến cùng như Mẹ, để sau cuộc đời này, chúng con được cùng Mẹ hưởng vinh phúc trên Nước Trời và ca ngợi Chúa không ngừng. Amen.

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@gmail.com hoặc longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

CA VANG SUỐT ĐỜI

Fx Đỗ Công Minh

(Viết về Linh Mục Kim Long nhân 50 năm tốt nghiệp M.A Trường Nhạc Roma).

Có thể nói không một người tín hữu Công giáo Việt Nam nào lại không từng hát bài Thánh ca "*Kinh Hòa Bình*", trong những giờ kinh tối gia đình, đoàn thể, hay vào những ngày kinh giỗ tại gia. Rồi đến những giờ kinh lễ tại nhà nguyện họ giáo hay các nhà thờ giáo xứ lớn nhỏ từ nông thôn đến những tỉnh, thành phố lớn, không ai không thuộc lòng những lời sau đây:

"Lạy Chúa từ nhân, xin cho con biết mến yêu và phụng sự Chúa trong mọi người. Lạy Chúa xin hãy dùng con như khí cụ bình an của Chúa.

Để con đem yêu thương vào nơi oán thù, đem thứ tha vào nơi lăng nhục, đem an hòa vào nơi tranh chấp, đem chân lý vào chốn lỗi lầm.

Để con đem tin kính vào nơi nghi nan chiểu trông cậy vào nơi thất vọng, để con rọi ánh sáng vào nơi tối tăm đem niềm vui đến chốn u sầu.

Lạy Chúa xin hãy dạy con, tìm an ủi người hơn được người ủi an, tìm hiểu biết người hơn được người hiểu biết, tìm yêu mến người hơn được người mến yêu. Vì chính khi hiến thân là khi được nhận lãnh, chính lúc quên mình là lúc gặp lại bản thân. Vì chính khi thứ tha là khi được tha thứ, chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời.

Ôi thần linh thánh ái xin mở rộng lòng con, xin thương ban xuống những ai lòng đầy thiện chí, ơn an bình".

Bài Thánh ca bất hủ này là lời kinh của Thánh Phanxicô Assidi, được Đức Tổng Giám Mục Philiphê Nguyễn Kim Điền phiên dịch ra tiếng Việt Nam, thầy Kim Long đã phổ nhạc vào năm 1960 khi vừa

vào Đại Chủng viện Thánh Giuse. Kim Long đã đưa lời cầu nguyện tuyệt vời của thánh Phanxicô Assisi thắm sâu vào lòng muôn ngàn tín hữu.

Linh mục-nhạc sĩ Phê Rô Nguyễn Kim Long sinh ngày 09.01.1941 tại Bách Tính, giáo phận Bùi Chu. Ngài đến với thánh ca rất sớm. Năm 1949, khi mới tám tuổi đã tham gia ca đoàn họ đạo. Có lẽ những ấn tượng của cậu bé ca viên từ thời thơ ấu đã ảnh hưởng nhiều đến tâm thức và khuynh hướng âm nhạc sau này của Ngài. Năm 1954, cậu bé Kim Long theo gia đình di cư vào Nam và học tại tiểu chủng viện Thánh Phanxicô. Năm 1957, mới 17 tuổi, với sự khích lệ ân cần của cha giáo Ngô Duy Linh, ngài viết bài thánh ca đầu tay: "*Con hân hoan*" cho đến hôm nay vẫn là bài ca thường được cất lên trong những Thánh lễ mở tay của các tân linh mục:

"Con hân hoan bước lên bàn thờ Chúa, Chúa là hoan lạc tuổi xuân xanh con. Con nâng muôn phím tơ ngợi khen Chúa, tiếng lòng rung nhịp với muôn tâm hồn.

Vào thánh cung dâng tiến hương nguyện cầu ngát bay tỏa tới ngai tòa Chúa. Tâm tư sẽ reo mừng bước lên bàn thánh trong niềm tin" ...

Trong thời gian theo học tại Đại chủng viện, thầy Kim Long cũng được học về âm nhạc, nhưng chỉ là phần khái niệm cơ bản. Cha Ngô Duy Linh chính là người thầy đầu tiên khuyến khích thầy đi vào lãnh vực sáng tác. Từ đó, cùng với việc phổ những bài thơ của người bạn cùng lớp Hoàng Khánh, thầy đã cho ra đời các tuyển tập "Ca Lên Đi". Bài đầu tiên "*Ca lên đi 1*" cũng là tựa của cả tuyển tập sau này với điệp khúc rất "hoành tráng":

"ĐK. Ca lên đi cho ngàn sao vỡ lở (ngàn sao vỡ lở) Chúc tụng cùng chúc tụng Chúa trong niềm vui (Muôn lời mừng). Muôn muôn lời mừng từ muôn miệng xinh tươi (muôn miệng xinh tươi) chung với đất trời dâng tiến Chúa.

Năm 1968, thầy lãnh nhận tác vụ linh mục và được Đức Giám Mục Giáo phận Mỹ Tho gửi đi du học về Thánh Nhạc tại Rôma. Cha chọn chuyên ngành bình ca vì quan niệm rằng bình ca có những giá trị đặc biệt đem lại ánh sáng cho việc sáng tác thánh ca của mọi thời đại. Năm 1972, linh mục Kim Long tốt nghiệp Magistero ngành

bình ca và cử nhân Thánh nhạc tại Giáo hoàng Học viện về Thánh Nhạc. Năm nay là đúng 50 năm, cha chính thức trở thành vị giáo sư giảng dạy về Thánh Nhạc của Giáo hội Công giáo Việt Nam.

Năm 1973, cha về nước và coi sóc giáo xứ Đức Hoà, thuộc giáo phận Mỹ Tho. Đồng thời, cha dạy thánh nhạc tại Đại học Đà Lạt, Đại học Thành Nhân, Đại chủng viện Sài Gòn và biên soạn nhiều sách giáo khoa về âm nhạc. Tham gia vào Ủy ban Thánh nhạc, cha được Đức Cha Nguyễn Văn Hòa mời làm Tổng Thư Ký rồi Phó chủ tịch Ủy ban Thánh nhạc Việt Nam và Tổng thư ký Ủy ban Phụng Tự trực thuộc Hội đồng Giám mục Việt Nam. Cha đã từng sáng tác trên 4000 bài Thánh ca với nhiều thể loại, từ đơn giản một hai bè đến những tác phẩm hợp xướng "Bác học" nhiều chương, nhiều bè. Đức Cố Giám mục Phaolô Nguyễn Văn Hòa, nguyên Chủ tịch Ủy ban Thánh nhạc thuộc Hội đồng Giám mục Việt Nam từng nhận xét: *"Các tác phẩm của Linh mục Kim Long không chỉ làm phong phú nền thánh nhạc Việt Nam mà còn giúp phát triển đời sống đức tin và đời sống phụng vụ của người công giáo địa phương"*.

Sau năm 1975, cha tiếp tục viết thánh ca và giảng dạy thánh nhạc tại Trung tâm Mục vụ Tổng giáo phận Sài Gòn, các đại chủng viện như: Hà Nội, Huế, Sài Gòn; các hội dòng Công giáo và các giáo phận Việt Nam. Ngoài ra, cha còn soạn thảo những giáo trình và những tập sách nghiên cứu về âm nhạc như: Nhạc lý căn bản, Hòa âm, Đối âm, Hướng dẫn đánh nhịp, Một vài kinh nghiệm để viết thánh ca, Thánh nhạc trong Phụng Vụ... Tháng 4 năm 2012, cha thôi giữ chức Phó chủ tịch Ủy ban Thánh nhạc Việt Nam, nghỉ hưu và làm cố vấn cho ủy ban này.

Những sáng tác của cha với lời ca lấy từ trong Thánh kinh, Thánh vịnh rất dễ hiểu, gần gũi với làn điệu nhạc dân tộc Việt Nam hầu như được các ca đoàn sử dụng rất nhiều trong phụng vụ, được người giáo dân mến mộ và thuộc nhiều.

Hơn nửa thế kỷ sáng tác với 25 tuyển tập "Ca Lên Đi", hàng ngàn bài hát đã mở ra một bước ngoặt trong sáng tác thánh ca của Giáo hội Công Giáo Việt Nam, đủ nói lên nỗi trăn trở mà cũng là mơ ước của Ngài là cần có một nền Thánh nhạc Việt Nam bám sát với nền nhạc bình ca của Hội Thánh Công giáo, mà chương 6 Hiến chế Mục Vụ của Công đồng Vaticanno đã đề cập đến qua điều 116: *"Giáo*

Hội nhìn nhận bình ca là lối hát riêng của phụng vụ Roma; vì thế, trong các hoạt động phụng vụ, bình ca phải chiếm một địa vị chính yếu giữa những loại ca khác” và cần hội nhập trên nền nhạc dân tộc Việt Nam theo điều 119: “Ở một vài miền, nhất là các xứ Truyền Giáo, có những dân tộc sẵn có một truyền thống âm nhạc riêng; nó đóng một vai trò quan trọng trong đời sống tôn giáo và xã hội của họ. Tại những nơi này, phải quý trọng âm nhạc ấy đúng mức, và dành cho nó một địa vị thích hợp, trong khi đào tạo cho họ có một quan niệm tôn giáo, cũng như thích ứng năng khiếu của họ vào việc phụng tự ...”.

Nỗi trăn trở và niềm mơ ước của Linh mục Nhạc Sư Phêrô Nguyễn Kim Long rồi sẽ thành hiện thực. Xin chúc mừng cha với trên nửa thế kỷ gắn bó với Thánh Nhạc của Giáo hội Công Giáo Việt Nam.

CHÚC MỪNG BỐN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ Nhớ Thánh Alphongsô Maria Liguori, GM, Tiến sĩ, ngày 1/8; Thánh Louis, ngày 25/8 và Thánh Phụ Đa Minh, Linh mục, ngày 8/8.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Kính Chúc Mừng Bốn Mạng

**ĐỨC CHA ALPHONGSÔ NGUYỄN HỮU LONG, GM GP VINH
ĐỨC CHA LOUIS NGUYỄN ANH TUẤN, GIÁM QUẢN GP HÀ TĨNH
LM ĐAMINH MAI VĂN ĐẢM, LH CĐLCTX GP Bùi Chu
LM ĐAMINH PHẠM SĨ HIỆN, LH CĐLCTX GP Buôn Mê Thuật**

Kính chúc quý Đức Cha và quý Cha hưởng trọn niềm vui thánh thiện. Nguyện xin Thánh Quan thầy luôn che chở và đồng hành cùng quý Đức Cha, quý Cha trong sứ vụ Mục Tử.

PHẢI CHĂNG NHỮNG NGƯỜI ĐẾN TRONG ĐỜI TÔI LÀ SỰ TÌNH CỜ?

Đồng Tiên Hồng

Khi tôi ngồi ngẫm nghĩ lại thời gian đã qua, tôi nhớ về những người mà tôi đã gặp gỡ trong đời. Tôi đặt ra một câu hỏi: Phải chăng những người mà tôi gặp gỡ là một sự tình cờ, ngẫu nhiên. Quan điểm của Phật Giáo cho là: “Có duyên, dù xa cách mấy cũng gặp lại, là nợ, có trốn cách mấy cũng chẳng thể thoát ra”. Người xưa còn có câu: “Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ, vô duyên tương diện bất tương phùng”. Vì vậy, mọi sự đến và đi trong cuộc đời đều là duyên phận, không cần cưỡng cầu, có duyên thì gặp, hết duyên thì xa.

Còn đối với tôi, tôi tin rằng tất cả những người tôi gặp gỡ trong đời là do sự quan phòng của Thiên Chúa. Tôi có được ngày hôm nay, đó là kết quả của những sự gặp gỡ.

Từ trong gia đình, tôi là một người con, tôi mang trong mình truyền thống của gia đình, quá khứ và ước mơ của cha mẹ. Tôi có một phần tính cách của các anh chị em. Tôi bị ảnh hưởng bởi những người bạn, hàng xóm. Tuổi thơ của tôi có cả sự yêu thương và tổn thương, có niềm vui và nỗi buồn, có những trò nghịch dại, trốn học, những trận đòn roi, ... Tôi lớn lên, hiểu biết qua những bài học của thầy cô ở trường. Tôi được thêm lòng tin, cậy và yêu mến Chúa qua lời kinh đơn sơ của bà nội, qua các bài giáo lý của anh chị giáo lý viên, qua những câu chuyện kể của cha xứ trong thánh lễ. Tôi trưởng thành, khám phá bản thân, xác tín vào ơn gọi của mình qua sự huấn luyện của các Sơ giáo. Tôi có những trải nghiệm thiêng liêng, những bài học vô giá qua cuộc gặp gỡ vô tình, thoáng qua nào đó, hay là qua những buổi tĩnh tâm, linh thao.

Tất cả những người ấy đến trong đời tôi một cách kỳ diệu, vào đúng lúc, đúng thời điểm. Tôi tin Chúa vẫn luôn đồng hành và dõi theo cuộc sống của tôi, Ngài hướng dẫn tôi cách nhiệm màu, mà chính tôi cũng không hiểu hết.

Không phải cuộc gặp gỡ nào cũng mang cho tôi sự bình an. Có những cuộc gặp gỡ mang lại những tổn thương khó lành. Tôi nhận ra tất cả là Hồng ân khi đã trải qua, khi lắng đọng và nhìn lại lịch sử đời mình, sâu chuỗi lại các biến cố, sự kiện. Họ đến với tôi vào những thời điểm và cách thức khác nhau, nhưng để lại trong đời tôi

những dấu ấn, những bài học và cho tôi trải nghiệm những cung bậc khác nhau của cuộc sống. Tôi gặp được những người yêu thương tôi một cách chân thành, để tôi thấy mình có giá trị, thật đặc biệt, thấy mình cũng dễ thương, dễ mến. Tôi gặp người vô tình, hờ hững, để tôi trân trọng những mối tương quan mình đang có. Những người mang đến cho tôi niềm vui, hy vọng, để tôi thấy ý nghĩa của cuộc sống. Những mối tương quan làm tôi tổn thương, giúp tôi trưởng thành hơn. Và đôi khi có những người đến trong đời tôi như một vị khách lạ, mang cho tôi chút ủi an, bình yên và thức tỉnh tôi.

Giữa những thăng trầm của cuộc sống, tôi nhận được ân sủng của Thiên Chúa. Khi tiếp xúc với một ai đó, tôi phải chấp nhận có những va chạm, nhưng va chạm ấy không phải là sự thu mình trong lớp vỏ để bảo vệ mình hay từ chối bất kỳ mối quan hệ khác. Khi tôi “xù lông nhím” lên để tránh tổn thương thì càng làm cho người khác tránh né. Dù cho tôi có dùng lý do gì để biện hộ cho những bức tường mà tôi xây nên, thì sự thật vẫn là tôi cần một bờ vai, cần một nơi nương tựa. Khi tôi có dũng khí đón nhận nỗi đau thương thì tôi mới có thể tiến lại gần một ai đó, và chỉ khi mang trong mình dũng khí ấy, tôi mới có thể nhận được sự yêu thương mà tôi hằng mong muốn.

Những người mà tôi gặp gỡ, có khi là những bóng mát trên đường lữ hành của tôi. Nhưng tôi không thể dừng lại ở những bóng mát ấy mà phải tiếp tục lên đường. Tôi tin rằng hành trình phía trước Chúa cũng sẽ an bài cho tôi. Nếu tôi luôn đặt niềm tin tưởng vào Thiên Chúa thì tôi sẽ luôn bình tĩnh đón nhận, đọc ra những bài học. Nhiệm vụ của tôi là mở lòng đón nhận những vị khách mới lạ đến trong đời như món quà mà Chúa gửi đến.

Nhìn lại hành trình đã qua, tôi nghiệm ra mình đã nhận lãnh rất nhiều. Nhưng đôi lúc, tôi chỉ nhìn về những gì mình không có được. Tạ ơn Chúa đã cho tôi có cơ hội nhìn lại, để tạ ơn về tất cả những hồng ân Chúa ban cho tôi. Tôi biết ơn tất cả những người mà tôi gặp gỡ, xin Chúa ban nhiều ơn lành trên họ. Tôi cũng sẽ trở nên một vị khách đối với một ai đó, mong sao tôi mang đến cho họ niềm tin, hy vọng và sự lạc quan vào cuộc sống.

“Cám ơn Chúa mỗi sớm mai thức dậy, con có thêm một ngày mới để yêu thương và trao ban”.

TẢN MẢN VỀ ĐỜI SỐNG ĐẠO CỦA CÁC KITÔ HỮU HIỆN NAY

Trần Vũ

Mỗi người chúng ta không phải cứ được sinh ra hay cứ lãnh nhận phép Rửa thì đã là Kitô hữu, nhưng là chúng ta phải trở nên Kitô hữu trong từng ngày. Chính vì thế, một đức tin luôn luôn được tôi luyện, một đức tin luôn luôn được thể hiện là điều không bao giờ thừa, nhất là việc trở nên một dấu chứng của niềm tin giữa một xã hội như ngày nay là điều cần thiết.

Một xã hội đầy dẫy những cám dỗ, một xã hội mà chủ nghĩa hưởng thụ đang lên ngôi, một xã hội mà sự tục hóa đang lan tràn, một xã hội mà nó ảnh hưởng lên mọi hạng người không phân biệt một ai: giàu-nghèo, đời tu-đời thường, ...

Đứng trước một thực trạng như thế, người Công giáo Việt Nam cũng đã có những cách thức, những chọn lựa để thể hiện, chứng tỏ niềm tin của mình trong bối cảnh mới. Những chọn lựa đôi khi đòi hỏi những từ bỏ lớn lao, những chọn lựa đôi khi không mang tính sống-chết như thời bắt đạo, nhưng cũng là những chọn lựa rướm máu, đau thương không kém.

Nhưng bên cạnh đó, những trào lưu cũng đã gây ra không ít "căn bệnh" trong đời sống đức tin của người Kitô hữu. Ở đây, người viết xin đưa ra một số điểm tiêu cực trong đời sống đức tin của người tín hữu.

Một lối sống hình thức

Ngày nay, cả giáo dân và giáo sĩ cũng như tu sĩ dường như đang rơi vào một đời sống chuộng hình thức, ưa chuộng vẻ bề ngoài. Nhiều tín hữu rất chăm chỉ đối với các sinh hoạt trong giáo xứ hay đoàn thể, tham gia đều đặn hoặc rất tích cực trong các sinh hoạt

đạo, nhưng lại không chút bận tâm về thái độ cá nhân của mình đối với Chúa, quên đưa ra quyết định riêng cho mình về đức tin. Kitô hữu chúng ta đang rơi vào tình trạng lối sống “đoàn lữ”, thể hiện đức tin cách tập thể mà đánh mất đi niềm tin mang tính chất cá vị. Cũng thế, các tín hữu chỉ đến với Chúa vì luật, vì sinh hoạt hoặc để xin vài ơn cụ thể nào đó chứ không vì lòng yêu mến.

Các giáo sĩ và tu sĩ thì tìm cách khẳng định mình trong các sinh hoạt, làm sao để mình trở nên hoàn hảo trong mắt mọi người. Điều đó dễ đưa họ vào tình trạng “chủ nghĩa duy hành động”. Nhiều giáo sĩ và tu sĩ quá bận tâm chuẩn bị những “kỹ năng” cho các sinh hoạt hơn là bận tâm sống giá trị Tin Mừng, quên đi chiều kích nội tâm. Cũng thế, nhiều tu sĩ sẵn sàng bỏ các giờ kinh nguyện, thánh lễ chung của Cộng đoàn để tham gia các hoạt động, để phục vụ các nhu cầu bên ngoài.

Trước thực trạng như thế, mỗi người cần ý thức sâu xa giá trị bên trong của các cử hành, các công tác dưới cái nhìn đức tin để có thể sống đức tin một cách sâu sắc hơn, để chúng ta không bị Chúa Giêsu trách: “*Dân này tôn kính ta bằng môi bằng miệng*” (Mc 7, 6).

Một lối sống tương đối

Tiếp đó, nhiều tín hữu đang chủ trương một lối sống theo “thuyết tương đối”. Đó cũng là điều mà Đức Giáo Hoàng Biển Đức XVI luôn cảnh báo, vì theo thuyết này không có gì là tuyệt đối cả. Chủ trương này khiến cho người tín hữu không còn muốn chấp nhận các chân lý tuyệt đối nữa, không quy chiếu và sống theo một chuẩn mực luân lý hay giá trị đạo đức khách quan nào nữa. Tất cả chỉ là tương đối và mỗi người có thể thay đổi các chân lý mà sống theo những chọn lựa và chuẩn mực cá nhân. Đây là sai lầm căn bản dẫn đến những sai lầm khác của con người hôm nay. Đây là một trong những triệu chứng phổ biến nhất hiện nay về sự thiếu tín nhiệm vào chân lý dẫn đến một tình trạng mất cảm thức về tội.

Và như hai tác giả, Francis J. Beckwith và Gregory Koukl, trong cuốn *Relativism: Feet Firmly Planted in Mid-Air* (1998), đã chỉ ra bảy sai lầm lớn mà chủ nghĩa tương đối mang lại: “người chủ trương tương đối không thể kết tội người khác làm sai; người chủ trương tương đối không thể than phiền về vấn đề sự dữ; người chủ trương tương đối không thể nói đến bất công hay bất toàn; người

chủ trương tương đối không thể phát triển về mặt đạo đức; người chủ trương tương đối không thể bàn chuyện luân lý cách nghiêm túc; người chủ trương tương đối cũng không thể nói đến chuyện khoan dung”. Nếu theo như vậy, đời sống đức tin của người Công giáo dễ đi đến chỗ băng hoại.

Như thế, cả những người tín hữu cũng như giới tu sĩ, giáo sĩ đang bị đe dọa bởi chủ thuyết tương đối. Vì như ta thấy, không chỉ có giáo dân, nhưng cũng có những tu sĩ, giáo sĩ sống đời thánh hiến của mình một cách “tà tà”. Để chống lại lối sống này, người Công giáo được mời gọi trở về với các Chân Lý Đức Tin, trung thành với các giá trị Tin Mừng và kiên nhẫn thực hành Đức Tin trong mọi hoàn cảnh sống của mình.

Mất ý thức về sự hiện diện của Chúa

Con người ngày nay đang lãng quên những câu hỏi về chính mình ở chiều sâu về giá trị và ý nghĩa; mất đi tâm thức nhạy cảm về tôn giáo. Những cái nhìn về nhân sinh về ý nghĩa cuộc đời của mỗi người hay cả về đời sống đức tin bị lu mờ đi, con người tân tiến ngày nay chẳng còn ai tin vào chuyện “tận thế” trong ngày Chúa lại đến xét xử, nên người Công

giáo Việt Nam cũng dễ bị cuốn theo lối sống vô thần thực tiễn đang lan tràn trong xã hội.

Người tín hữu ngày nay ít nhận ra sự hiện diện của Chúa trong cuộc sống, họ đóng khung Thiên Chúa trong một ý niệm nào đó chứ không phải là một Thiên Chúa sống động. Vì không nhận ra sự hiện diện của Chúa nên tội lỗi người ta phạm ngày càng nhiều và có tầm mức ngày càng lớn. Ngay cả đối với các giáo sĩ, tu sĩ, họ là những người được xem là gần với hơn, khi đến với Bí tích Thánh Thể hay khi cử hành Thánh lễ là nơi Chúa Giêsu hiện diện cách sống động, thì họ cũng chỉ đến một cách máy móc và cử hành một cách duy hình thức.

Chính vì thế, chúng ta cần có một đức tin nhạy bén, cần có kinh nghiệm về Thiên Chúa thì ta mới có thể sống cùng với Thiên Chúa được. Muốn được như thế, chúng ta phải dám để cho Chúa đi sâu vào trong tâm thức của mình, đi vào các mối tương quan của ta.

Một lối sống mong muốn loại trừ Thập giá

Chúng ta có cảm dễ nghĩ rằng chỉ việc sống tốt đời sống Kitô hữu là mình có thể khiến các đau khổ rời xa. Và chúng ta hình dung lời hứa chúc lành của Thiên Chúa đồng nghĩa rằng Ngài sẽ loại bỏ mọi đau khổ khỏi chúng ta. Nhưng thực ra không phải thế. Thứ Sáu Tuần

thánh chúng ta được mời gọi chiêm ngắm Chúa Giêsu trên cây thập giá. Ngài là một vì Thiên Chúa nhưng khi xuống làm người Ngài vẫn phải trải qua quá trình sinh-lão-bệnh-tử như bao người khác. Ngài cũng biết sợ khi nhìn về cách chết, Ngài cũng biết đau khi chịu đòn vọt, đóng đinh. Ấy thế mà, con người ngày nay, họ muốn đi ngược lại với quy luật của đời người, họ không muốn chết, không muốn chịu khổ, chịu đòn đau.

Chính vì thế, khi nghe ở đâu có “phép lạ” chữa lành bệnh này tật nọ thì lập tức kéo nhau đến; nghe ở đâu có “thần y” nào có thể chữa lành thì không thể ngồi yên. Họ chỉ thích một Chúa Giêsu không có thập giá, mả gai; họ chỉ thích một Chúa Giêsu làm phép lạ để phục vụ nhu cầu của họ, nên họ khó chấp nhận ý Chúa trong những cơn gian nan thử thách, họ kêu trách Chúa.

Chúng ta cần biết đón nhận những đau khổ như là một phần của đời sống, và phép lạ không gì khác là khi chúng ta nhận ra tình Chúa vẫn đang thương ta trong mọi hoàn cảnh của cuộc sống.

Lối sống hưởng thụ

Xe loại nào? điện thoại hạng gì? đời nào? ... là những câu hỏi cửa miệng của nhiều người khi trò chuyện với nhau, và đó cũng là chủ đề mà nhiều tu sĩ, linh mục bàn đến mỗi khi có dịp gặp nhau. Các chủ đề về công nghệ, xe cộ được thay thế cho những vấn đề tu đức, các vấn nạn mà người Kitô hữu phải đối mặt.

Như thế, ta có thể thấy được một đời sống đang bị ảnh hưởng bởi trào lưu hưởng thụ lớn đến cỡ nào. Xã hội này đã sinh ra những đứa con “quái thai” trong cách sống: bằng mọi cách để kiếm tiền và hì hục hưởng thụ! Người tín hữu cũng chạy đua với thế gian về những công nghệ, về những món hàng tối tân nhất. Nhiều tu sĩ, giáo sĩ ngày nay cũng không chịu thua kém ai về điều này, trong tay họ luôn là chiếc điện thoại mới ra lò, ô tô là chiếc xe hạng sang, ...

“Hưởng thụ”, đó là cách nói của mọi người, nhưng đó là một cuộc đời làm “nô lệ” thì đúng hơn, vì khi tiếp cận với các phương tiện kỹ thuật mới, mọi người phải đi học cái “ngôn ngữ” của nó thì ta mới có thể dùng được, vì người nô lệ luôn cần biết tiếng của ông chủ. Đó là một tình trạng đáng buồn cho Giáo hội Việt Nam hôm nay. Người Công giáo cần thức tỉnh trước những lối sống này. Trước thách đố này, chúng ta cần nhớ lại Lời Chúa dạy: “Không ai có thể làm tôi hai chủ, vì hoặc sẽ ghét chủ này mà yêu chủ kia, hoặc sẽ gắn bó với chủ này mà khinh dể chủ nọ. Anh em không thể vừa làm tôi Thiên Chúa vừa làm tôi tiền của được” (Mt 6, 24). Và chúng ta cần sống quảng đại, biết tôn trọng và yêu thương người khác như chính mình (Mt 22, 38-39).

Đó là những mặt nổi về thực trạng đời sống đức tin của người Công giáo Việt Nam hiện nay. Nhưng không phải vì thế mà ta chán nản, thất vọng, những cần biết nhìn nhận và đưa ra định hướng cho hành trình đức tin của mình. Để tìm lại được chính mình và ý nghĩa của đức tin, chắc chắn mỗi người chúng ta phải đặt vấn đề về *nguồn cội của sự sống*, về *các giá trị hiện sinh* và về *ý nghĩa cuối cùng* của chính mình và của cả nhân loại. Và chỉ khi chấp nhận Đức tin để đi sâu vào trong mối tương quan với Đấng Tạo Hóa giàu lòng yêu thương – một mối tương quan vừa mang tính cá vị vừa mang tính cộng đồng trong Giáo Hội với một niềm tín thác hoàn toàn thì chúng ta cũng như mọi người khác mới tìm thấy được lời giải đáp cho tất cả, mới tìm ra lối đi chung cho người Kitô hữu giữa một rừng rậm của thời đại công nghệ.

Nguồn: dongten.net

BÀI HỌC TỪ THÁNH MONICA

Lm. Ed broom, omv

Viễn Đông (chuyển ngữ từ CatholicExchange.com)

Các văn kiện và giáo lý của Giáo Hội nhấn mạnh một cách mạnh mẽ đến sự cần thiết không thể thiếu của gia đình – gia đình bền vững, ổn định, trường tồn. Giáo Hội gọi gia đình là “Giáo Hội Tại Gia.” Thánh Gioan Phaolô II đã xác định rằng “gia đình là tế bào cơ bản của xã hội, là con đường của gia đình và xã hội.

Lịch sử thế giới đã chứng minh một sự thật khó khăn nhưng quá quyết: việc làm sáng tỏ và sự sụp đổ cũng như sự tàn phá của gia đình dẫn đến kết quả là toàn bộ xã hội đang được làm sáng tỏ.

Tất cả chúng ta đều mang trong mình những vết thương từ xã hội, nhưng cũng từ chính gia đình của mình. Tất cả chúng ta đều bị tổn thương vì Nguyên Tội, tội cá nhân và tội cấu trúc gia đình. Nếu các vết thương không được bày tỏ và dẫn đến nguồn chữa lành thì các vết thương sẽ mở ra và lan rộng như những xúc tu làm tổn thương người khác.

Điều đó nghĩa là có một phụ nữ phi thường đã trải qua những vấn đề gia đình to lớn, những vết thương hở, những nỗi đau nhức nhối. Tuy nhiên, bà ấy không hề bỏ cuộc hay đầu hàng, mà bà đã tìm kiếm nguồn chữa lành và cứu cả gia đình, bằng khí cụ hoán cải và thánh hóa, đặc biệt là một thành viên trong gia đình bà.

Tên của bà là Monica và con trai bà là người đã được hoán cải nhờ ơn Chúa, qua lời cầu nguyện đầm nước mắt, sự kiên nhẫn và hy sinh của bà. Người con đó là Augustinô vĩ đại. Cuộc đời và tấm gương của Thánh Monica thực sự có thể thôi thúc chúng ta, đặc biệt là những người mẹ, rằng đừng bao giờ bỏ cuộc, nhưng hãy chiến đấu ngoan cường và chạy đua để nhận phần thưởng xứng đáng mà Chúa dành cho chúng ta.

Sau đây là một số chi tiết về cuộc đời Thánh Monica để chúng ta suy tư, suy gẫm, cầu nguyện, noi gương, và để chúng ta chọn thánh nữ làm vị thánh bảo trợ rất đặc biệt của chúng ta trong những thời điểm khó khăn, đặc biệt là đối với gia đình.

1. KHUNG THỜI GIAN – Thánh Monica sinh năm 332 sau công nguyên và mất năm 387 – suốt 55 năm chuẩn bị cho phần thưởng thiên Đàng. Bà sinh tại Thagaste, Phi châu của La Mã. Bà sống cùng thời với hai giáo phụ Tây phương khác của Giáo Hội là Thánh Ambrôsiô ở Milan và Thánh Giêrônimô, một học giả Kinh Thánh vĩ đại.

2. GIÁO DỤC NGHIÊM TÚC – Cha mẹ nhờ một phụ nữ rất khắt khe nuôi dạy Monica. Nguyên tắc kỷ luật là cấm uống rượu giữa các bữa ăn. Nhưng Monica vẫn ranh mãnh chui vào hầm rượu và nhấm nháp chút rượu. Điều này cứ tiếp diễn và cuối cùng Monica uống nhiều hơn nữa.

Tại một thời điểm, Monica đã nghiêm khắc quở trách một người hầu và người hầu này đáp lại bằng cách gọi Monica là kẻ say rượu. Thay vì hung hăng với người hầu, Monica chấp nhận lời quở trách và bỏ rượu hoàn toàn. Chúng ta thấy, ngay từ hồi nhỏ, Monica đã có sự khiêm nhường, thể hiện qua việc sẵn sàng chấp nhận sửa chữa với tình huynh đệ, thay đổi và hoán cải.

3. HÔN NHÂN KHÔNG HẠNH PHÚC – Monica muốn dành thời gian để cầu nguyện và suy tư, nhưng cha mẹ muốn con gái kết hôn, và họ đã chọn Patrick. Người đàn ông này là người làm việc chăm chỉ, nhưng lại có những sai lầm nghiêm trọng về đạo đức. Patrick thường uống rượu quá nhiều, có tính lẳng nhăng và rất hung bạo. Monica kiên nhẫn sửa chữa những khiếm khuyết của mình và cầu nguyện cho chồng.

4. CÁCH GIÀNH CHIẾN THẮNG – Khi Monica thấy chồng có tâm trạng tồi tệ, bà giữ im lặng và cầu nguyện cho chồng. Một bài học tuyệt vời cho chúng ta về cách cư xử với mọi người khi họ có tâm trạng tồi tệ. Cuộc chiến phải có hai người, nếu Monica không chiến đấu thì cuộc chiến sớm kết thúc.

5. ƠN HOÁN CẢI – Trước khi qua đời, nhờ lời cầu nguyện của Thánh Monica, người chồng Patrick đã hoán cải, được rửa tội, và

hầu như chết khi giao hòa với Thiên Chúa. Thánh Monica cũng sống với bà mẹ chồng cay nghiệt và lắm chuyện. Rồi bà cũng được ơn hoán cải. Đó là sức mạnh của lời cầu nguyện, sự sám hối và sự kiên nhẫn!

6. ĐỨA CON NỖI LOẠN – Trong số ba người con, có một người con trai đã gây ra vô số đau khổ cho mẹ Monica, đó chính là Augustinô. Ông Patrick qua đời khi Augustinô 17 tuổi, ông rất ít quan tâm đến sự hình thành đạo đức và tinh thần của con trai. Thay vào đó, điều quan trọng đối với ông là trường học, sức mạnh thể lý và danh tiếng. Vì vậy, khi còn là thiếu niên và thanh niên, Augustinô đã kiêu hãnh, viển vông và đặc biệt là dục vọng. Những đam mê đó không bao giờ được kiểm soát, vì thế chúng đã kiểm soát và khiến Augustinô trở thành nô lệ cho đam mê tình dục.

7. BỆNH HOẠN VÀ LỜI HỨA THẤT BẠI – Khi còn trẻ, Augustinô mắc một căn bệnh hiểm nghèo thập tử nhất sinh. Augustinô hứa với Chúa rằng nếu được chữa lành thì sẽ theo đạo Công giáo. Augustinô thực sự được chữa lành, nhưng không giữ lời hứa.

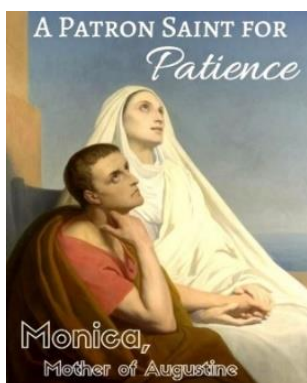
8. GIÁO PHÁI CỦA AUGUSTINÔ – Trong khi đó, Augustinô lại đi theo một giáo phái là tà giáo Manicheism. Augustinô đã gắn bó với giáo phái vài năm. Điều này khiến mẹ Monica càng thêm kinh hoàng và đau khổ.

9. GIẤC MƠ CỦA MONICA – Một hình bóng rực rỡ xuất hiện với Monica và trấn rằng Augustinô sẽ trở lại với bà. Giấc mơ này đã an ủi bà và cho bà hy vọng lớn lao rằng một ngày nào đó, Augustinô sẽ trở thành môn đệ của Chúa Giêsu Kitô. Sau đó, một giám mục thánh thiện có lời nhận xét an ủi này: *"Không thể để mất một đứa con trai sau khi rơi nhiều nước mắt."*

10. BỊ CON TRAI LỪA MÀ VẪN KIÊN TRÌ – Khi 29 tuổi, Augustinô đến Rôma để hành nghề hùng biện – nghệ thuật nói trước công chúng. Thánh Monica mong muốn hơn bất cứ điều gì khác là sự hoán cải của con trai. Augustinô bảo mẹ đi vào nhà thờ gần đó để cầu nguyện, rồi Augustinô lên tàu và để mặc mẹ cầu nguyện. Bà lên con tàu khác và theo con đến Ý.

Bất chấp nhiều mâu thuẫn và thất bại, Thánh Monica không chịu bỏ cuộc. Theo Kinh Thánh, bà được so sánh với góa phụ kiên quyết

khi bị quan tòa từ chối, quyết van nài cho đến khi đòi lại được công lý. (Lc 18:1-8) Thật là gương sáng cho những người mẹ đang đấu tranh với những vấn đề gia đình và giành chiến thắng cuối cùng.

11. THÁNH AMBRÔSIÔ ẢNH HƯỞNG THÁNH MONICA VÀ THÁNH AUGUSTINÔ – Thiên Chúa thường sử dụng những nguyên nhân phụ để thực hiện kế hoạch vĩ đại của Ngài. Nguyên nhân phụ thường là con người, và những người thánh thiện trên đường đời. Đó là trường hợp của Thánh Ambrôsiô trong cuộc đời của Thánh Monica và Thánh Augustinô. Thánh Ambrôsiô đã để lại dấu ấn sâu sắc cho cả hai mẹ con, nhưng theo hai cách khác nhau.

Augustinô bị lôi cuốn bởi những lời lẽ chân lý tuôn trào từ trái tim của vị Tiến sĩ Giáo Hội vĩ đại. Ngoài ra, Thánh Ambrôsiô thực sự là người cha mà Augustinô cần gặp. Tính cách cương nghị, sự tự hiến rộng rãi, sự can đảm khi đối mặt với xung đột, với tình yêu thương và lòng thương xót tràn trề toát ra từ Thánh Ambrôsiô, đã khiến Augustinô ngày càng đến gần Chúa hơn.

Với người mẹ Monica, đó là sự chăm chú lắng nghe những vấn đề và trái tim tan vỡ của mình. Cũng như lời khuyên tốt lành của Thánh Ambrôsiô đã thấm nhuần trong lòng người mẹ Monica: *"Hãy tin tưởng rằng một ngày nào đó đứa con trai nổi loạn của bà sẽ rời bỏ lối sống tội lỗi của mình và hiến mình cho Thiên Chúa."* Thánh Ambrôsiô đã trấn an Monica bằng lời lẽ an ủi: *"Không thể mất một đứa con trai sau khi rơi nhiều nước mắt."*

(Còn tiếp 1 kỳ)

Tài liệu Học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email:

longthuongxotgp@yahoo.com hoặc longthuongxotgp@gmail.com

Xin dùng chữ Unicode

“SỰ ĐIÊN RỒ CỦA CHIẾN TRANH ĐÃ SẢN SINH BIẾT BAO NHIÊU NGƯỜI NGHÈO!”

(Gioakim Trương Đình Giai chuyển dịch từ nguyên bản Bồ Đào Nha "Quantos pobres gera a insensatez da guerra!" Osservatore Romano ra ngày 14 tháng 6 năm 2022).

(Tiếp theo)

4. Trở lại với cộng đoàn tại Côrintô, điều xảy ra là sau sự nhiệt tình ban đầu, sự dẫn thân bắt đầu suy yếu, và sáng kiến do Tông đồ đề xuất mất đà. Đây là lý do tại sao Phaolô viết với một niềm đam mê lớn lao, khi tái kêu gọi việc quyên góp, “ngõ hầu như anh em đã hăng hái mong muốn, thì anh em cũng có thể tùy theo khả năng mà thực thi như vậy” (2Cr 8, 11).

Vào lúc này, tôi nghĩ đến sự hăng hái mà trong những năm gần đây, toàn thể dân chúng đã mở rộng cửa chào đón hàng triệu người tị nạn từ các cuộc chiến tranh ở Trung Đông, Trung Phi và bây giờ là Ukraine. Các gia đình mở cửa nhà để cho các gia đình khác đến ở, và các cộng đoàn đã rộng rãi chào đón nhiều phụ nữ và trẻ em để mang lại cho họ phẩm giá thích đáng cho họ. Nhưng xung đột càng kéo dài, hậu quả của nó càng trầm trọng hơn. Những người chủ nhà cảm thấy ngày càng khó tiếp tục trợ giúp hơn; gia đình và cộng đoàn bắt đầu cảm thấy sức nặng của một tình huống vượt quá mức cấp bách. Đây là lúc không phải nhượng bộ, mà là tái tạo động lực ban đầu. Những gì chúng ta bắt đầu cần phải được thực hiện với cùng trách nhiệm như thế.

5. Thật vậy, tình liên đới chính là chia sẻ chút ít mình có với những người không có gì, để không ai đau khổ. Cảm thức cộng đồng và hiệp thông như một cách sống càng phát triển, thì tình liên đới càng phát triển. Trên thực tế, cần phải xem xét rằng có những quốc gia mà trong những thập kỷ gần đây, mức độ hạnh phúc của nhiều gia đình đã tăng lên đáng kể, những người đã đạt đến tình trạng cuộc sống an toàn. Đây là kết quả tích cực của sáng kiến tư nhân và luật pháp nhằm duy trì tăng trưởng kinh tế, kết hợp với khuyến khích cụ thể cho các chính sách gia đình và trách nhiệm xã hội. Ước mong di sản an toàn và ổn định này đạt được sẽ được chia sẻ với những người buộc phải rời bỏ nhà cửa và đất nước của họ để tự cứu lấy mình và tồn tại. Với tư cách là thành viên của xã hội

dân sự, chúng ta hãy tiếp tục duy trì sống động lời kêu gọi đến các giá trị tự do, trách nhiệm, tình huynh đệ và tình liên đới; và, với tư cách là Kitô hữu, chúng ta hãy luôn tìm thấy trong lòng bác ái, đức tin và hy vọng nền tảng của con người và hoạt động của chúng ta.

6. Thật thú vị nhận thấy rằng Thánh Tông đồ không muốn bắt buộc các Kitô hữu, buộc họ phải làm việc bác ái; trong thực tế, ngài viết: "Tôi không nói điều đó với tư cách là người ra lệnh". Điều ngài muốn làm là "thử thách lòng chân thành của tình thương" mà tín hữu Côrintô thể hiện qua việc quan tâm và chăm sóc người nghèo (x. 2Cr 8, 8). Trên cơ sở kêu gọi của Phao-lô chắc chắn là cần sự giúp đỡ cụ thể, nhưng ý định của ngài còn đi xa hơn. Ngài mời họ thực hiện việc quyên góp, ngõ hầu điều đó trở nên dấu chỉ của tình yêu mà chính Chúa Giêsu chứng tỏ. Cuối cùng, lòng quảng đại đối với người nghèo tìm thấy động lực mạnh mẽ nhất trong sự lựa chọn của Con Thiên Chúa, Đấng muốn trở nên nghèo khó.

Thật vậy, Thánh Tông đồ không ngăn ngại khẳng định rằng sự lựa chọn này của Chúa Kitô, sự "trút bỏ" này của Người, là một "ân sủng" - quả thật, đó là "ân sủng của Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta" (2Cr 8, 9) - và chỉ khi đón nhận ân sủng đó, chúng ta mới có thể biểu lộ đức tin của mình một cách cụ thể và mạch lạc. Giáo huấn của toàn bộ Tân Ước cho thấy sự thống nhất đặc biệt về vấn đề này, như có thể thấy trong đoạn này từ Thư của Tông đồ Giacôbê về Lời đã được gieo trong các tín hữu: "Anh em phải đem ra thực hành và không chỉ lắng nghe, tự lừa dối chính mình. Vì ai hài lòng với việc nghe lời mà không đem ra thực hành, thì giống như người đang soi mặt mình trong gương; Ngay sau khi hoàn thành việc ngắm nhìn bản thân mình, người ấy bỏ đi và quên mất mình là người như thế nào. Những ai cẩn thận suy niệm về luật hoàn hảo, luật tự do, và kiên trì trong việc đó — không phải như người nghe rồi quên, nhưng như người thực thi — người ấy sẽ thấy hạnh phúc khi thực thi điều đó" (1), 22-25).

7. Trong trường hợp người nghèo, sự hùng biện chẳng giúp ích gì cả, nhưng hãy xắn tay áo lên và thực hành niềm tin của mình qua trực tiếp dẫn thân, không thể ủy thác cho bất kỳ ai. Tuy nhiên, đôi khi có thể có một hình thức buông thả dẫn đến cách cư xử thiếu mạch lạc, như trong trường hợp thờ ơ với người nghèo. Cũng có thể xảy ra rằng một số Kitô hữu, do quá gắn bó với tiền bạc, đã

mắc kẹt vào việc lạm dụng của cải và gia sản. Đây là những tình trạng thể hiện một niềm tin mong manh và một niềm hy vọng yếu ớt và thiển cận.

Chúng ta biết rằng vấn đề không nằm ở bản thân tiền bạc, vì nó là một phần của cuộc sống hàng ngày và các mối quan hệ xã hội của con người. Chúng ta phải suy tư về giá trị mà tiền mang lại cho chúng ta: nó không thể trở thành một thứ tuyệt đối, như thể nó là mục tiêu chính. Sự gấn bó như vậy ngăn cản chúng ta nhìn nhận cuộc sống hàng ngày một cách thực tế và làm mờ mắt chúng ta, ngăn chúng ta nhận ra nhu cầu của người khác. Không có gì nguy hại hơn có thể xảy ra cho một Kitô hữu và cộng đoàn hơn là bị che khuất bởi thần tượng của cải, điều này kết thúc bằng cách trói buộc họ vào một tầm nhìn phù phiếm và sai lầm về cuộc sống.

Tuy nhiên, vấn đề không phải là có một cách cư xử theo chủ nghĩa trợ giúp với người nghèo, như người ta thường hài lòng; cần phải dẫn thân một cách tự nhiên để không ai thiếu những gì cần thiết. Không phải là chủ nghĩa tích cực cứu, mà là sự quan tâm chân thành và quảng đại cho phép tôi tiếp cận một người nghèo khổ như một người anh em, người chìa tay ra với tôi để tôi thức dậy khỏi sự u mê mà tôi đã rơi vào. Vì vậy, “không ai nên nói rằng họ tránh xa người nghèo, bởi vì việc lựa chọn cuộc sống của họ hàm ý họ phải quan tâm nhiều hơn đến các nhiệm vụ khác. Đây là một lời bào chữa thường xuyên trong môi trường học thuật, kinh doanh hoặc nghề nghiệp, và thậm chí cả giáo hội. (...) Không ai có thể cảm thấy mình được miễn quan tâm đến người nghèo và công bằng xã hội” (Tông Huấn. Niềm vui Tin Mừng, 201). Điều cấp thiết là phải tìm ra những con đường mới có thể vượt ra ngoài cấu trúc của những chính sách xã hội “được coi là chính sách dành cho người nghèo, nhưng không bao giờ với người nghèo, không bao giờ thuộc về người nghèo, và thậm chí càng không nằm trong dự án gắn kết mọi người nghèo với nhau” (Thông điệp Mọi người là anh em, 169). Thay vào đó, chúng ta phải có xu hướng áp dụng thái độ của Thánh tông đồ, người có lẽ đã viết cho tín hữu Côrintô: “Vấn đề không phải là để anh em phải gặp phiền toái khi xoa dịu người khác mà là làm sao để có sự bình đẳng” (2Cr 8, 13).

(Còn tiếp 1 kỳ)

GIÁO DỤC NHÂN BẢN

LỢI TRỪ CÁI TÔI ÍCH KỶ, TỰ ÁI VÀ TỰ MÃN

LM ĐAN VINH – HHTM

1. LỜI CHÚA: Rồi Đức Giê-su nói với các môn đệ: “Ai muốn theo Thầy phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo” (Mt 16, 24).

2. CÂU CHUYỆN: TỰ LỘ DIỆN DO THÓI KIỂU NGẠO.

Ngày xưa có một nhà bác học có tài biến mình thành nhiều người khác giống y như mình đến độ không thể phân biệt ai thật, ai giả. Một ngày kia ông được báo tin sắp có một vị thiên thần đến gọi ông trở về châu Chúa. Vì chưa muốn chết, nên ông đã biến thành 12 người khác giống y như ông để thiên thần không biết ai thật ai giả mà gọi. Quả thật, thiên thần đã không thể nhận ra nhà bác học là ai trong mười hai người, nên đành tay không trở về thiên đàng. Sau đó không lâu, khi đã thêm kinh nghiệm đối phó với sự gian trá của con người, thiên thần đã nghĩ ra một kế. Khi đối diện với 12 người giống nhau, thiên thần đã nói với các nhà bác học:

- Tôi rất khâm phục tài biến hóa của ông. Tuy nhiên, tôi thấy còn một chi tiết rất nhỏ cần phải sửa lại cho hoàn chỉnh hơn.

Vừa nghe thế, nhà bác học thật liền lên tiếng:

- Đâu? Tôi không tin còn có thiếu sót. Vậy ngài hãy cho biết thiếu sót chỗ nào?

- Ở chỗ này nè. Vừa nói, thiên thần vừa “túm cổ” nhà bác học “thật” để về châu Chúa.

(Lm Anthony de Mello)

3. SUY NIỆM:

1) “Cái tôi” là gì?: Cái tôi (the selfness) là sự tự ý thức về tư cách, phẩm chất và giá trị của mình, phân biệt với người khác. Hầu

như ai trong chúng ta cũng đều có một “cái tôi”. Ai cũng yêu mình và muốn bảo vệ những gì thuộc về mình như lời thánh Phao-lô: “Quả vậy, có ai ghét thân xác mình bao giờ” (Ep 5, 29). Khi mới ra đời, đứa trẻ nào cũng đều có tính tự ái và ích kỷ, thể hiện qua thái độ muốn vơ vào mình các đồ ăn hợp khẩu vị hay những vật dụng đồ chơi hợp sở thích, và cố giữ nó làm của riêng chứ không muốn để các em khác cùng chơi chung. Thực ra “cái tôi” này cũng là điều cần để con người có thể tồn tại. Những ai tự ghét mình, muốn làm hại mình như dùng tay tự đánh vào mặt mình, uống thuốc độc tự tử... đều là người mắc bệnh tâm thần và không thật tính người nữa.

Tuy nhiên “nhân đức ở mực trung dung”. Nếu “cái tôi” được nuông chiều quá đáng sẽ dẫn đến ích kỷ, tự mãn và khinh thường người khác... và trở nên “đáng ghét” như Blaise Pascal đã viết: *“Ôi cái tôi thật đáng ghét!* Tôi không rõ lắm, nhưng có một điều tôi chắc chắn là *“cái tôi”* của tôi rất cứng đầu, khỏe mạnh, sống lâu và nổi bật về hai điểm này là: vị kỷ và kiêu hãnh. Tôi nghe nói rằng sau khi người ta chết được 5 phút thì *cái tôi* ấy mới chết hẳn”.

2) “Cái tôi” và sự tự tin:

“Cái tôi” trong mỗi người sẽ phát triển theo năm tháng. Một đứa trẻ sẽ ít bị chạm tự ái hơn là người lớn. Khi bị khiển trách, trẻ em sẽ mau quên, đang khi người lớn lại nhớ dai và có phản ứng mạnh khi bị kẻ khác xúc phạm đến danh dự của mình.

Sự đánh giá đúng khả năng và những giá trị thực sẽ giúp chúng ta thêm tự tin và làm việc hiệu quả hơn. Bất cứ ai cũng có những ưu và khuyết điểm, như câu người ta thường nói: “Nhân vô thập toàn”. Một người dù có nhiều khuyết điểm nhưng cũng có nhiều ưu điểm. Một cô gái có diện mạo không mấy xinh đẹp cũng vẫn có thể gây được thiện cảm với người khác qua cách ứng xử thân thiện. Một khi ý thức được những giá trị của “cái tôi” của mình, chúng ta sẽ không còn mang mặc cảm tự ti, không dễ bị “chạm tự ái” khi nghe những lời nói xấu về mình, hay khi đối diện với thái độ khinh thường của kẻ khác.

3) Thành thật với chính mình:

Sự chân thành cộng với việc đánh giá đúng mức khả năng và những giá trị thực của bản thân sẽ giúp chúng ta không bị mất sự

tự tin. Cũng giống như một bé gái khi bị trêu chọc là “cô bé sún răng”, nó liền đáp lại: “Thế còn đôi mắt của cháu thì sao?”. Nghĩ rằng mình có đôi mắt đẹp, cô bé đó muốn được người khác nhìn nhận ưu điểm này của mình. Nếu chân thành và công tâm với chính mình, chắc chắn chúng ta cũng sẽ nhận ra về những ưu điểm của mình.

4) Cần tránh những “Cái tôi” nào?:

- **Cần tránh “Cái tôi” tự tôn:** Ranh giới giữa nhận thức về “cái tôi” rất mong manh. Cái tôi một khi bị thổi phồng thường gây nhiều đau khổ... Những người có địa vị cao dễ mang tâm trạng tự tôn và cố chấp. Thực vậy: đang khi một người bình thường dễ dàng đón nhận ý kiến bất đồng, thì các “ông lớn” nhiều quyền thế lại “khó lòng chấp nhận được ý kiến bất đồng của người dưới”. Nếu biết khiêm tốn thì chắc mỗi người chúng ta sẽ nhận ra giới hạn của mình: Thực sự mỗi chúng ta cũng chỉ là một hạt bụi nhỏ bé và yếu đuối trong vũ trụ vô tận: Chỉ cần một giọt nước như một giọt nọc độc của loài rắn hổ mang cũng đủ hạ gục một lực sĩ khỏe mạnh nhất. Thế thì tại sao chúng ta lại không bỏ đi cái tôi tự mãn, để trở thành một người trung thực với bản thân mình?

- **Cần tránh “Cái tôi” giả hình:** Chúng ta thường muốn được người khác khen ngợi, đề cao ưu điểm và trân trọng tài năng của mình, và không muốn bị kẻ khác xâm phạm đến quyền lợi của mình. Vì luôn muốn được nghe lời khen đang khi thực tế vẫn còn nhiều thói hư, nên chúng ta thường “Tốt đẹp khoe ra, xấu xa đậy lại”. Chúng ta thường muốn trình diễn bộ mặt “tốt ảo”, như các người biệt phái đã bị Đức Giê-su quở trách là giả hình: “Chúng là mồ quét tô vôi, bên ngoài có vẻ đẹp, nhưng bên trong thì đầy xương người chết và đủ mọi thứ ô uế” (Mt 23, 27).

- **Cần tránh “cái tôi” tự ái cao:** Một người không dám nhìn nhận khuyết điểm của mình vì tự ái cao, sẽ hay đổ lỗi cho người khác và không tự nhận lỗi. Sau khi phạm tội và bị Chúa xét hỏi, ông A-đam đã đổ lỗi cho bà E-và đã xúi mình. Còn bà E-và lại đổ lỗi cho con rắn đã cám dỗ mình. Còn chúng ta thì sao? Mỗi lần tham dự thánh lễ, Hội thánh dạy chúng ta phải khiêm tốn dấn ngực nhận lỗi: “Lỗi tại tôi, lỗi tại tôi, lỗi tại tôi mọi đàng”...

- **Cần tránh “cái tôi” ích kỷ:** Theo nghiên cứu của một số điện thoại viên thì chữ “tôi” được người ta hay nói nhất. Trong đời sống gia đình, muốn cho vợ chồng hòa thuận, hai vợ chồng khi nói chuyện cần dùng chữ “chúng mình” thay vì chữ “tôi”.

4. SINH HOẠT: Chúng ta cần làm gì để loại trừ “cái tôi” ích kỷ tự mãn?

5. LỜI CẦU:

Lạy Chúa Cha từ bi nhân ái. Xin cho chúng con biết nhận ra những ưu điểm Chúa ban để dâng lời tạ ơn Chúa. Xin cho chúng con biết khiêm tốn nhìn nhận các khuyết điểm và sự thiếu sót của mình để tu sửa ngay một nên hoàn thiện hơn. Chúng con hy vọng nhờ năng nghe Lời Chúa dạy tại nhà thờ và trong giờ kinh tối tại gia đình, nhất là nhờ được Thánh Thần ban ơn trợ giúp, chúng con sẽ loại trừ được “cái tôi” ích kỷ, tự mãn để học nơi Chúa Giê-su sự hiền lành và khiêm nhường trong lòng. AMEN.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày Lễ Nhớ Thánh Phụ Đa Minh, ngày 8/8/.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TGP SÀI GÒN
Kính Chúc Mừng Bổn Mạng

LM ĐAMINH VŨ NGỌC THỦ, LH CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì
LM ĐAMINH ĐÌNH VĂN VÃNG, nguyên chánh xứ Gx Sao Mai
LM ĐAMINH TRẦN DŨNG, SSS

Kính chúc Quý Cha hưởng trọn niềm vui thánh thiện. Nguyện xin Thánh Quan thầy luôn che chở và đồng hành cùng Quý Cha trong sứ vụ Mục Tử.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Mừng kính trọng thể Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời, ngày 15/8 và Thánh Phụ Đa Minh, Linh mục, ngày 8/8.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

HỘI LCTX GIÁO PHẬN BÀ RỊA:

Ô. Đaminh Nguyễn Văn Tánh, Phó 1 Ban Trị sự
Ô. Đaminh Nguyễn Văn Phước, Phó 3 Ban Trị sự

CỘNG ĐOÀN LCTX MIỀN GIALAI, GP KONTUM

B. Maria Lê Thị Hào, Thư Ký.
B. Maria Ngô Thị Ái Lại, Thủ quỹ.

CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO PHẬN BAN MÊ THUỘT

Ô. Đaminh Bùi Văn Hiến, Trưởng BCH
B. Maria Trần Thị Kim Thu, Ủy viên BCH
B. Maria Trần Thị Biệt Điện, Ủy viên BCH

CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO PHẬN BÙI CHU

B. Maria Trịnh Thị Tơ, Thủ quỹ.

HỘI LCTX GIÁO PHẬN PHAN THIẾT

B. Maria Trần Thị Tuyết Mai, Thư ký.

CỘNG ĐOÀN LCTX TGP HUẾ

B. Maria Lê Thị Tuyết, Trưởng BCH.
Ô. Đaminh Ngô Văn Diễn, Ủy viên BCH

CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

B. Maria Đỗ Hồng Tho, Thủ quỹ
B. Maria Quan Thị Bích, UV Phục vụ
B. Maria Trần Thị Thanh Lan, Thư ký
B. Maria Nguyễn Thị Liễu, UV Bác ái
B. Maria Mỹ Ánh (Cộng tác viên Tập san LCTX LGP)

Xin Thiên Chúa, qua lời bầu cử của Mẹ Maria và Thánh phụ Đa Minh, ban muôn ơn lành hồn xác, giữ gìn và nâng đỡ quý Anh/Chị trên bước đường phục vụ Giáo hội.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

10 TƯỚNG HIỆU ÍT ĐƯỢC BIẾT CỦA ĐỨC MẸ MARIA

Giáo Hội Công Giáo là một Giáo Hội cổ kính, đa dạng và thánh thiện, với rất nhiều tập quán đức tin và lòng sùng kính đạo đức địa phương ít được biết. Trong số đó, những phong tục địa phương sùng kính Đức Mẹ Maria là phổ biến nhất, nhất là các tước hiệu của Mẹ. Có thể chúng ta đã quá quen với các tước hiệu Mẹ Thiên Chúa (Theotokos) hoặc Mẹ Hằng Cứu Giúp, nhưng trên thế giới và dọc theo lịch sử Mẹ còn được gọi bằng rất nhiều tên và cụm từ chỉ phẩm chất của Mẹ.

Sau đây là một số tước hiệu của Đức Mẹ mà chúng ta có thể đã từng nghe hoặc chưa từng biết đến.

1. Eleusa, Đức Mẹ Dịu Dàng

Đức Mẹ Dịu Dàng là một tước hiệu được đặt cho một tác phẩm ảnh thánh cổ điển. Trong đó, Đức Maria đang áp má của Mẹ vào má Chúa Giêsu. Người ta không rõ bức ảnh ra đời từ khi nào, nhưng nó nổi tiếng vì đã được tôn kính trong Đền Thánh Đức Mẹ Mông Triệu ở Mascova từ thế kỷ XIV.

2. Hodegetria, Đức Mẹ Chỉ Đường

Đức Mẹ Maria, cũng như bất kỳ người mẹ nào trên thế giới, cũng mong muốn chỉ dẫn con cái mình đến con đường tốt đẹp trong cuộc sống. Mẹ soi sáng cho chúng ta chọn lựa điều khôn ngoan và cung cấp phương dược cho đau khổ của chúng ta. Điều khôn ngoan và phương dược tốt nhất trên hết mọi sự cho cuộc đời ta chính là Con Một của Mẹ, Chúa Giêsu Kitô.

3. Maria Lactans, Đức Mẹ Chăm Con

Có lẽ vì văn hoá thời đại chúng ta có khuynh hướng lấy việc cho con bú là xấu hổ, chúng ta chưa bao giờ nhận ra vẻ đẹp thiên chức cho con bú của người mẹ. Trong văn hoá Kitô Giáo, người ta không muốn giữ sự e dè đó. Các hoạ sĩ đã nhiều lần vẽ cảnh Đức Mẹ cho Con bú, mừng kính điều đó như là biểu hiện đẹp nhất của niềm vui làm mẹ.

4. Madonna Del Ghisallo, Đức Mẹ Ghisallo

Chuyện kể rằng thời Trung Cổ, có một bá tước tên là Ghisallo đang trên hành trình đến làng Magreglio thì bị cướp tấn công. Khi ấy, ông nhìn lên trời thì thấy ánh sáng từ ảnh Đức Mẹ trong một nhà thờ nhỏ, ông vội chạy đến đó thì bọn cướp bỏ đi. Về sau, nhà thờ được dâng kính Đức Mẹ với tước hiệu Madonna del Ghisallo (Đức Mẹ của Ghisallo) và là bổn mạng của những người đạp xe đạp. Rất nhiều vận động viên xe đạp thường xuyên đến viếng Đức Mẹ ở đây và dâng kính những chiếc xe đạp của họ để tỏ lòng yêu mến.

5. Đức Mẹ Lưu Đày

Nhiều khi chúng ta không nhớ rằng Đức Mẹ cũng từng là người phải vượt biên, trốn chạy. Mẹ đã cùng Chúa Giêsu và Thánh Giuse trốn vua nước mình là Hêrôđê để sang xứ người vì sự tàn bạo của vua nước mình. Khi chúng ta sống

xa nhà và thấy nhớ nhà, dù là do cuộc sống đã xoay vần chúng ta như thế nào, ta vẫn luôn có thể hy vọng vì Mẹ Maria cũng đã từng trải nỗi khổ ấy.

6. Đức Mẹ Hoa Hồng Mầu Nhiệm

Đức Mẹ Maria thích hoa, và có lẽ đặc biệt thích hoa hồng. Chẳng hạn, Mẹ đã ban cho Thánh Juan Diego hoa hồng trước khi ban ảnh Mẹ trên áo choàng Guadalupe, Mẹ đã đeo một vòng cổ hoa hồng khi hiện ra ở La Sallette, Mẹ đặt 2 bông hoa hồng trên chân Mẹ ở Lộ Đức. Chính vì vậy, chuỗi Mân Côi thường được gọi là đoá hoa hồng thiêng liêng. Kinh nguyện chính là bông hoa xinh đẹp ngát hương làm vui lòng Chúa và Mẹ.

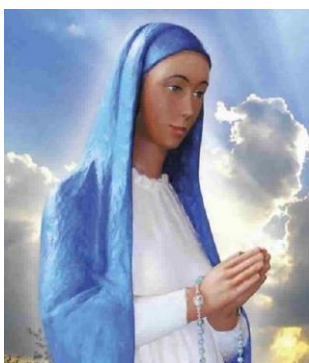
7. Tháp Ngà Báu

Thánh John Henry Newman nói rằng Đức Mẹ Maria là người mạnh mẽ hơn hết các Tông Đồ. Ngài viết: "Mẹ không hề lăn bò trên bụi đất, Mẹ đứng vững để đón nhận những phi nhổ, nhát đâm mà cuộc khổ nạn của Con Mẹ gây ra cho Mẹ... Mẹ là Tháp Ngà Báu; bởi sự rạng rỡ, thanh khiết và mãnh liệt của tình mẫu tử, tình yêu và sự dịu dàng của Mẹ Thiên Chúa thật siêu việt biết chừng nào."

8. Đức Mẹ Tuyết

Hồi ấy, một cặp vợ chồng quý tộc La Mã đã khấn rằng sẽ dâng tài sản của họ cho Đức Trinh Nữ Maria. Họ xin Mẹ chỉ cho họ cách dùng của cải của họ để tôn vinh Mẹ. Ngày 5/8, giữa mùa nóng La Mã, tuyết phủ đầy ngọn đồi Esquiline. Cặp vợ chồng quyết định xây một ngôi thánh đường kính Đức Maria ngay tại nơi đầy tuyết đó. Nay nhà thờ đó là Vương Cung Thánh Đường Đức Bà Cả, một trong 4 Đại Thánh Đường ở Rôma.

9. Đức Mẹ Kibeho

Năm 1981, ở Kibeho, Rwanda, Phi châu, Đức Trinh Nữ Maria đã hiện ra cùng 3 người trẻ. Mẹ nói chuyện bằng tiếng Rwanda bản địa và tự xưng là "Nyina wa Jambo", nghĩa là "Mẹ của Ngôi Lời". Mẹ tiên báo về cuộc diệt chủng Rwanda sắp đến.

Vì tính bí quan trọng các sứ điệp của Mẹ tại đây, đền thánh Đức Mẹ Kibeho được gọi là đền "Đức Mẹ Sầu Bi".

10. Sao Biển

Từ rất xa xưa, Đức Mẹ Maria đã được kêu cầu như là Đấng gìn giữ người đi biển được bình an, soi dẫn kẻ lênh đênh trên sóng nước được về nhà an toàn. Vì vậy, Giáo Hội rất thường xuyên cầu xin Đức Mẹ chúc lành cho biển cả. Truyền thống chúc lành biển cả bắt đầu với việc một Giám Mục kia trên đường vượt biển thì gặp bão, ngay ngày lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời. Ngài rút nhẫn mục tử của mình quăng xuống biển thì sóng gió liền lặng im. Ngày nay, việc chúc lành biển cả được thực hiện

với việc vị giáo sĩ quăng một vòng hoa xuống biển kèm với lời cầu nguyện Đức Mẹ.

Linh mục Michael Rennier, Aleteia

Gioakim Nguyễn biên dịch

“Khi tuyên bố rằng một dây tơ của Mẹ Maria không thể bị mất phần rỗi... là nói về những dây tơ của Mẹ đã có lòng ao ước cải tạo mà trung thành kính tôn kêu cầu Mẹ Thiên Chúa. Tôi chắc chắn những người này không thể hư mất được. Các thánh Giáo phụ và các thần học gia đều đồng ý kiến về điểm này. Bởi vậy ma quỷ, khi đã làm cho tội nhân mất ơn thánh, còn làm cho họ mất lòng tôn sùng Mẹ nữa” (Thánh Anphongsô).

“Ai luôn luôn nhiệt tâm sùng kính Đức Nữ Trinh Mẹ Thiên Chúa, sẽ không thể chết dữ được. Ôi lạy Mẹ Đồng Trinh, một tội nhân không thể được cứu rỗi nếu Mẹ không cứu giúp hộ phù!” (Thánh Inhaxiô Tử đạo).

“Nữ Vương lân tuất! Tại sao Giáo hội lại gọi Maria là Nữ Vương lân tuất? Thưa là để quyết chắc với ta rằng, Mẹ mở các kho tàng tình thương của Chúa cho người nào Mẹ muốn, khi nào Mẹ muốn, và cách nào Mẹ muốn, đến nỗi không một tội nhân nào, dù tội lỗi đến đâu, có thể hư mất khi Mẹ là Mẹ từ ái nhận hộ phù trì họ”. (Thánh Bênadô, In Salve Reg. S.I.).

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

BỆNH ĐẬU MÙA KHÍ: NGUYÊN NHÂN, TRIỆU CHỨNG, ĐIỀU TRỊ VÀ PHÒNG NGỪA

Bệnh đậu mùa khí đã được Tổ chức Y tế Thế giới (WHO) tổ chức họp khẩn và đưa ra những cảnh báo về căn bệnh này đang bùng phát. Hiện bệnh đã xuất hiện tại 12 quốc gia trên thế giới như Anh, Tây Ban Nha, Bỉ, Ý, Pháp, Đức, Bồ Đào Nha, Thụy Điển, Mỹ, Canada, Australia và có nguy cơ lan sang nhiều nước khác.

Bệnh đậu mùa khí là gì, nghiêm trọng như thế nào, có lây lan qua đường hô hấp như đại dịch Covid-19 hay không và hậu quả khi mắc bệnh đậu mùa khí ra sao là những vấn đề đang được nhiều người quan tâm và

lo lắng trong những ngày gần đây. Bài viết sau đây sẽ tổng hợp, cung cấp những thông tin cơ bản nhất liên quan đến bệnh đậu mùa khí – căn bệnh nguy hiểm đang bùng phát.

Đậu mùa khí là gì?

Đậu mùa khí là một căn bệnh hiếm gặp, do virus có “họ hàng” với bệnh đậu mùa phổ biến gây ra. Người mắc bệnh thường có các triệu chứng như phát ban, sốt, đau đầu, ...

Y văn ghi nhận các ca bệnh đậu mùa khí lây nhiễm trực tiếp qua tiếp xúc với người nhiễm (tiếp xúc với chăn ga gối trải giường, quần áo, khăn mặt, dịch tiết, giọt bắn đường hô hấp, ...). Y văn chưa xác nhận việc bệnh đậu mùa khí có lây qua đường tình dục hay không. Tuy vậy, thông tin từ WHO ghi nhận bệnh có xuất hiện ở một số nam giới có quan hệ tình dục đồng tính. Trẻ em, người trưởng thành cũng là đối tượng có thể mắc bệnh.

Hầu hết những người nhiễm bệnh đều hồi phục sau vài tuần, tỷ lệ tử vong không cao. Tuy vậy, các yếu tố nguy cơ dẫn đến bệnh

diễn tiến nặng, khả năng tử vong cao bao gồm: người mắc bệnh có tiếp xúc lâu dài với virus, trẻ em, người có hệ miễn dịch kém,

Các nhà khoa học cho biết, căn bệnh này khó lây lan hơn so với dịch Covid-19. Tuy nhiên, bệnh đậu mùa khi vẫn có thể trở thành mối đe dọa sức khỏe toàn cầu nếu không có vaccine phòng ngừa kịp thời.

Nguyên nhân gây bệnh đậu mùa khi

Virus gây nên căn bệnh đậu mùa khi là gì? Theo các tài liệu, chủng virus này thuộc chi Orthopoxvirus trong họ virus Poxviridae, lần đầu tiên được phát hiện vào năm 1958. Do virus gây bệnh được phát hiện ở hai ổ dịch giống với căn bệnh đậu mùa xảy ra ở khi trong phòng nghiên cứu nên căn bệnh này cũng được gọi là bệnh đậu mùa khi.

Tuy nhiên, cho đến thời điểm hiện tại thì khi không phải là tác nhân dẫn đến bùng phát dịch bệnh này. Theo WHO, nhiều khả năng loài gặm nhấm chính là nguồn lây lớn nhất nhưng vẫn chưa thể xác định chính xác.

Các triệu chứng của bệnh đậu mùa khi

Thời gian ủ bệnh

Nếu một người không may mắc bệnh đậu mùa khi thì thời gian ủ bệnh và phát hiện triệu chứng là bao lâu? Câu trả lời là, thông thường sau khi nhiễm virus gây nên bệnh đậu mùa khi thì thời gian ủ bệnh có thể từ 5 đến 21 ngày, tức là sau thời gian đó các triệu chứng đầu tiên của bệnh mới bắt đầu xuất hiện. Một số trường hợp, thời gian ủ bệnh kéo dài trong khoảng từ 7 đến 14 ngày.

Triệu chứng bệnh đậu mùa khi

Các triệu chứng xuất hiện đầu tiên khi một người mắc bệnh đậu mùa khi bao gồm:

- . Sốt (thường là triệu chứng bệnh đầu tiên).
- . Đau đầu dữ dội.
- . Đau mõi lưng và các cơ.
- . Ớn lạnh.
- . Mệt mõi uể oải.

. Nổi hạch.

Sau khi có biểu hiện sốt, người bị bệnh đậu mùa khi có thể bị phát ban sau đó từ 1 đến 3 ngày. Các dấu phát ban có thể xuất hiện ở:

. Trên khắp gương mặt (95% bệnh nhân mắc bệnh đậu mùa khi đều phát ban trên mặt).

. Lòng bàn tay, bàn chân (tỷ lệ phát ban ở lòng bàn tay, bàn chân cũng tương đối cao, lên đến khoảng 75%).

. Miệng.

. Mắt (bao gồm cả giác mạc và kết mạc).

. Cơ quan sinh dục.

Các nốt phan ban ban đầu chỉ hơi sần trên bề mặt da và sau đó phát triển nghiêm trọng hơn, trở thành mụn nước, sưng to rồi dần chuyển sang mụn mủ rồi mới khô lại, đóng vảy và xẹp xuống. Thông thường, các triệu chứng bệnh đậu mùa khi sẽ kéo dài từ 2 đến 4 tuần rồi tự khỏi, người bệnh không cần thực hiện các biện pháp điều trị đặc biệt.

Đậu mùa khi lây qua đường nào?

Bệnh đậu mùa khi có thể lây trực tiếp khi tiếp xúc với máu, chất lỏng trong cơ thể, giọt bắn đường hô hấp, vết thương trên da hoặc niêm mạc của người bệnh (hoặc của động vật mắc bệnh).

Ngoài ra, ăn thịt động vật bị nhiễm bệnh, tiếp xúc với các vật dụng của người bệnh (chăn ga gối nệm, khăn mặt, quần áo, ...) hoặc tiếp xúc với các tổn thương da của người bệnh cũng có thể khiến một người bị nhiễm bệnh đậu mùa khi. Vì thế, nếu sống chung với người đang mắc bệnh đậu mùa khi thì khả năng nhiễm bệnh thường khá cao.

Ngoài ra, căn bệnh này cũng có thể lây từ mẹ sang thai nhi và dẫn đến bệnh đậu mùa khi bẩm sinh. Trẻ sơ sinh tiếp xúc gần với mẹ trong quá trình sinh nở và sau khi sinh cũng có nguy cơ nhiễm bệnh cao nếu mẹ đang mắc bệnh.

Tuy tiếp xúc gần với người bệnh được xem như một yếu tố nguy cơ làm lây lan bệnh đậu mùa khi nhưng các chuyên gia cho rằng,

vẫn chưa thể kết luận được việc căn bệnh này có lây truyền qua đường tình dục hay không. Cần thêm các nghiên cứu khác để xác định vấn đề này.

Chẩn đoán bệnh đậu mùa khỉ

Mặc dù bệnh đậu mùa khỉ đang có xu hướng bùng phát khiến nhiều người lo lắng việc chẩn đoán bệnh, tuy nhiên, trên thực tế, không phải trường hợp nào cũng cần kiểm tra, tầm soát bệnh. Chỉ nên thực hiện tầm soát bệnh đậu mùa khỉ nếu như:

- Đang sống chung, làm việc chung với người bị bệnh đậu mùa khỉ hoặc nghi ngờ mắc bệnh.
- Vừa đi du lịch đến một đất nước/khu vực đang xuất hiện các ca bệnh đậu mùa khỉ.
- Bị cắn hoặc cào từ động vật bị nhiễm bệnh/nghi ngờ nhiễm bệnh đậu mùa khỉ.
- Ăn các loài động vật không rõ nguồn gốc, có nguy cơ nhiễm bệnh.
- Sống ở các khu vực rừng nhiệt đới, có các loài vật nhiễm bệnh đậu mùa khỉ sinh sống.

Để thực hiện chẩn đoán bệnh đậu mùa khỉ, các bác sĩ sẽ thực hiện quy trình:

Tìm hiểu tiền sử bệnh

Các bác sĩ sẽ hỏi bạn về tiền sử bệnh xem đã tiếp xúc với người mắc bệnh hay chưa, từng mắc bệnh chưa hay có vừa đi qua các khu vực đang xuất hiện ca bệnh hay không, ... Từ đó, sẽ xác định khả năng nhiễm bệnh đậu mùa khỉ của bạn.

Xét nghiệm

Ở bước tiếp theo, bác sĩ có thể chỉ định bạn thực hiện xét nghiệm PCR mẫu chất lỏng hoặc các vết thương trên da, từ đó phát hiện virus gây bệnh đậu mùa khỉ trong cơ thể.

Sinh thiết

Cuối cùng, nếu nghi ngờ nhiễm bệnh, bác sĩ có thể yêu cầu người bệnh thực hiện sinh thiết để xác định chính xác việc có nhiễm bệnh hay không.

Trong quá trình chẩn đoán, tầm soát bệnh thường sẽ không thực hiện xét nghiệm máu. Lý do là virus gây nên bệnh đậu mùa khi thường chỉ lưu lại trong máu một thời gian ngắn, khó phát hiện và chẩn đoán chính xác tình trạng bệnh.

Đậu mùa khi có nguy hiểm không, có gây tử vong không?

Đến đây, có lẽ câu trả lời cho câu hỏi đậu mùa khi là gì phần nào đã rõ. Vậy người mắc bệnh đậu mùa khi có nguy hiểm không, có thể gặp các biến chứng gì. Theo các tài liệu, các biến chứng thường gặp của bệnh này như sau:

- . Nhiễm trùng máu
- . Viêm mô não
- . Viêm phế quản phổi
- . Nhiễm trùng giác mạc, mất thị lực
- . Các vết thương trên da trở nên nghiêm trọng hơn khiến da bong ra thành từng mảng lớn.

Trước đây, tỷ lệ tử vong do bệnh đậu mùa khi dao động trong khoảng 11% so với số người mắc bệnh (trẻ em có tỷ lệ tử vong cao hơn). Trong thời gian gần đây, tỷ lệ tử vong dao động trong khoảng 3-6%.

Có thể nói, bệnh đậu mùa khi tuy khó lây lan giữa người với người hơn so với Covid-19 và các triệu chứng của bệnh cũng không quá nghiêm trọng nhưng đây vẫn là một căn bệnh nguy hiểm, cần có những biện pháp phòng ngừa phù hợp.

Điều trị bệnh đậu mùa khi

Tính đến thời điểm hiện tại, chưa có phương pháp hay thuốc đặc trị cho bệnh đậu mùa khi. Tuy nhiên, người bệnh không nên quá lo lắng bởi bệnh có thể thuyên giảm và tự khỏi mà không cần điều trị.

Một số loại thuốc được cho là có thể điều trị đậu mùa khi có thể kể đến như: Thuốc kháng vi rút cidofovir, thuốc kháng vi rút mới tecovirimat, thuốc nghiên cứu brincidofovir (CMX001), ... – Vẫn là các loại thuốc có hoạt tính chống lại virus đậu mùa trên khi. Tuy nhiên, hiện chưa có loại thuốc nào được nghiên cứu hoặc sử dụng trong các vùng dịch để điều trị bệnh đậu khi.

Đặc biệt, ở người bệnh từng tiêm vaccine ngừa bệnh đậu mùa thì vẫn có nguy cơ mắc bệnh đậu mùa khi. Tuy vậy, các triệu chứng bệnh thường nhẹ hơn, không diễn tiến nặng và ít nguy cơ để lại biến chứng, không cần can thiệp.

Phòng ngừa bệnh đậu mùa khi

Dù chưa ghi nhận các ca bệnh đậu mùa khi tại Việt Nam nhưng việc phòng ngừa bệnh vẫn nên được chú trọng. Một số biện pháp có thể áp dụng để hạn chế nguy cơ nhiễm bệnh bao gồm:

- . Tránh tiếp xúc với động vật có nguy cơ nhiễm virus gây bệnh đậu mùa khi (động vật bị bệnh, động vật chết ở những khu vực xảy ra bệnh đậu mùa khi, động vật nghi ngờ nhiễm bệnh, ...).
- . Thực hiện ăn chín, uống sôi. Chỉ ăn các loại động vật rõ nguồn gốc xuất xứ, đã qua kiểm định.
- . Tránh tiếp xúc với người có nguy cơ mắc bệnh. Không chạm vào các vật dụng của người có nguy cơ nhiễm bệnh.
- . Cách ly người có triệu chứng bệnh/có nguy cơ nhiễm bệnh.
- . Thường xuyên rửa tay bằng xà phòng và nước hoặc sử dụng dung dịch vệ sinh tay có chứa cồn, đặc biệt là khi vừa tiếp xúc với người khác.
- . Tiêm vaccine phòng bệnh đậu mùa. Chưa có vaccine ngừa bệnh đậu mùa khi nhưng việc tiêm vaccine phòng bệnh đậu mùa có thể làm giảm đến 85% nguy cơ mắc bệnh đậu mùa khi.
- . Nâng cao ý thức phòng tránh dịch bệnh. Thường xuyên cập nhật các thông tin bệnh.

Trước đây, bệnh đậu mùa khi chỉ xuất hiện tại Châu Phi nhưng chỉ trong thời gian ngắn gần đây, bệnh đã lây lan đến các quốc gia Châu Âu khác. Điều này khiến nhiều người trở nên lo lắng về tình hình bệnh. Các chuyên gia y tế cũng khuyến khích người dân không nên chủ quan, cần chủ động tiêm phòng đậu mùa và thực hiện các biện pháp phòng ngừa phù hợp, chủ động thăm khám nếu phát hiện các biểu hiện bất thường hoặc nghi ngờ tiếp xúc với người/động vật nhiễm bệnh.

Nguồn: Bệnh viện đa khoa Tâm Anh

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng tháng 07/2022	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (B79)	11
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CDLCTX TGP Sài Gòn	15
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	18
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Mẫu gương ba đức đối thần	24
◆ Mẹ Maria Nữ Hoàng Thiên quốc	28
◆ Ca vang suốt đời	31
◆ Phải chăng những người đến trong đời tôi là sự tình cờ	35
◆ Tản mạn về đời sống đạo của các Kitô hữu hiện nay	37
◆ Bài học từ thánh Monica	42
◆ Sự điên rồ của chiến tranh (tt)	46
✠ Giáo dục nhân bản:	
◆ Loại trừ cái tôi ích kỷ, tự ái và tự mãn	49
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ Mười tước hiệu ít được biết đến của Mẹ Maria	55
✠ Phòng mạch miễn phí:	
◆ Bệnh đậu mùa khi	58

